

DE APOCALYPS ONTHULD

***waarin de verborgenheden die daar voorzien zijn
en tot nu toe verborgen waren,
worden onthuld.***

ZEVENTIENDE HOOFDSTUK

1. *En er kwam een van de zeven engelen hebbende de zeven fiolen en hij sprak met mij, zeggende tot mij: Kom, ik zal u tonen het gericht van de grote loonhoer zittende op vele wateren.*
2. *Met wie hebben gehoereerd de koningen der aarde en die de aarde bewonen zijn dronken geworden van de wijn van haar hoererij.*
3. *En hij bracht mij heen in een woestijn in de geest en ik zag een vrouw zittende op een scharlaken beest, vol van namen der lastering, hebbende zeven hoofden en tien hoornen.*
4. *En de vrouw was omkleed met purper en scharlaken en verguld met goud en kostelijk gesteente en paarden, hebbende een gouden beker in haar hand, vol van gruwelen en van de onreinheid van haar hoererij.*
5. *En op haar voorhoofd een naam geschreven: mysterie, Babylon de grote, de moeder van de hoererijen en van de gruwelen der aarde.*
6. *En ik zag de vrouw dronken van het bloed van de heiligen en van het bloed der getuigen van Jezus en ik verwonderde mij haar ziende met grote verwondering.*
7. *En de engel zei tot mij: Waarom verwondert gij u? Ik zal u zeggen het mysterie van de vrouw en van het beest dat haar draagt, hebbende de zeven hoofden en de tien hoornen.*
8. *Het beest dat gij gezien hebt, was en is niet, en het zal gaan opklimmen vanuit de afgrond en ten verderve heengaan; en verwonderd zullen zijn die op de aarde wonen, wier namen niet geschreven zijn in het Boek des levens, van de grondlegging der wereld af, ziende het beest dat was en niet is, hoewel het is.*
9. *Dit is het gemoed hebbende wijsheid; de zeven hoofden zijn zeven bergen, waar de vrouw zit op dezelve.*
10. *En zeven koningen zijn het, de vijf zijn gevallen en de een is en de ander is nog niet gekomen en wanneer hij zal gekomen zijn, moet hij korte tijd blijven.*
11. *En het beest, dat was en niet is, is zelf de achtste.*
12. *En de tien hoornen die gij gezien hebt, tien koningen zijn het, die nog niet het koninkrijk hebben ontvangen, maar mogendheid evenals koningen één uur ontvangen met het beest.*
13. *Dezen hebben één mening en hun macht en mogendheid zullen zij aan het beest overgeven.*
14. *Dezen zullen strijden met het Lam, maar het Lam zal hen overwinnen, omdat Het Heer der heren is en Koning der koningen en die met Hetzelve zijn, geroepen, uitverkorenen en getrouwen.*
15. *En hij zei tot mij: De wateren die gij gezien hebt, waar de loonhoer zit, volken en scharen zijn het en natiën en tongen.*
16. *En de tien hoornen die gij gezien hebt op het beest, dezen zullen de loonhoer haten en verlaten zullen zij haar maken en naakt en haar vlezen zullen zij eten en haar verbranden met vuur.*

17. Aangezien God heeft gegeven in hun harten Zijn mening te doen en één mening te doen en hun koninkrijk te geven aan het beest, totdat voleindigd zullen worden de woorden van God.

18. En de vrouw die gij gezien hebt, is de grote stad, hebbende het koninkrijk over de koningen der aarde.

DE GEESTELIJKE ZIN

De inhoud van het gehele hoofdstuk.

Ten aanzien van het rooms-katholieke godsdienstige: beschreven wordt op hoedanige wijze dit het Woord had vervalst en vandaar alle ware dingen van de Kerk had verdraaid, vers 1 tot 7; hoe het die dingen had vervalst en verdraaid bij hen die aan de heerschappij ervan zijn onderworpen, vers 8 tot 11; dat het minder was bij hen die zich niet zo aan de heerschappij ervan hadden onderworpen, vers 12 tot 15; ten aanzien van de hervormden, dat zij zich aan het juk van de heerschappij ervan hebben onttrokken, vers 16,17; desondanks over de voortdurende heerschappij ervan, vers 18.

De inhoud van de afzonderlijk verzen.

En er kwam een van de zeven engelen hebbende de zeven fiolen en hij sprak met mij, betekent nu de invloeiing en de onthulling uit de Heer vanuit het binnenste van de hemel ten aanzien van de rooms-katholieke vorm van godsdienst; zeggende tot mij: Kom, ik zal u tonen het gericht van de grote loonhoer zittende op vele wateren, betekent de onthulling ten aanzien van dat godsdienstige ten aanzien van de ontwijdingen en schendingen ervan van de waarheden van het Woord; met wie gehoereerd hebben de koningen der aarde, betekent dat het heeft geschonden de ware en de goede dingen van de Kerk, die vanuit het Woord zijn; en die de aarde bewonen zijn dronken geworden van de wijn van haar hoererijs, betekent de waanzin in de geestelijke dingen vanwege de echtbreking van het Woord bij hen die in dat godsdienstige zijn; en hij bracht mij heen in een woestijn in de geest, betekent in de geestelijke staat heengebracht tot hen bij wie alle dingen van de Kerk verwoest zijn; en ik zag een vrouw zittende op een scharlaken beest, vol van namen der lastering, betekent dat godsdienstige gebaseerd op het Woord, door hen ontwijd; hebbende zeven hoofden en tien hoornen, betekent het inzicht vanuit het Woord, in de aanvang heilig, daarna geen inzicht en tenslotte waanzin en de macht vanuit het Woord die aanhoudend veel is; en de vrouw was omkleed met purper en scharlaken, betekent het hemels Goddelijk Goede en Goddelijk Ware, te weten het Woord, bij hen; en verguld met goud en kostelijk gesteente, betekent het geestelijk Goddelijk Goede en Goddelijk Ware, dus het Woord, bij hen; en paarden, betekent de erkenningen van het goede en het ware, dus het Woord bij hen; hebbende een gouden beker in haar hand vol van gruwelen en van de onreinheid van haar hoererijs, betekent dat godsdienstige vanuit de ontwijde heilige dingen van het Woord en vanuit de goede en ware dingen ervan, door afgrijselijke valse dingen bevuild; en op haar voorhoofd was een naam geschreven: mysterie, Babylon de grote, de moeder der hoererijs en der gruwelen der aarde, betekent het rooms-katholieke godsdienstige, zodanig als het innerlijk is, echter verborgen, namelijk dat het krachtens zijn opkomst uit de liefde van heersen vanuit de liefde van zich over de heilige dingen van de Kerk en over de hemel, dus over alle dingen van de Heer en van Zijn Woord, de dingen die van het Woord en vandaar van de Kerk zijn, heeft bevuild en ontwijd; en ik zag de vrouw dronken van bloed van de heiligen en van het bloed der getuigen van Jezus, betekent dat godsdienstige, dat waanzinnig is vanwege de geschonden en ontwijde Goddelijke Ware en Goede dingen van de Heer, van het Woord en vandaar de Kerk; en ik verwonderde mij, haar ziende, met grote verwondering, betekent de verbijstering dat dit

godsdienstige innerlijk zodanig is, terwijl het uiterlijk toch anders verschijnt; en de engel zei tot mij: Waarom verwondert gij u?

Ik zal u zeggen het mysterie van de vrouw en van het beest dat haar draagt, hebbende de zeven hoofden en de tien hoornen, betekent de onthulling, wat de dingen die voorafgaan en gezien zijn, betekenen: het beest dat gij gezien hebt, was en is niet, betekent het Woord bij hen als heilig erkend en toch in werkelijkheid niet erkend en het zal gaan opklimmen vanuit de afgrond en ten verderve heengaan, betekent dat in de pauselijke vergadering enige malen is beraadslaagd over het opnemen en het lezen van het Woord door de leken en het gewone volk, maar dat het verworpen werd; en verwonderd zullen zijn die op de aarde wonen, van wie de namen niet geschreven zijn in het Boek des levens van het Lam, van de grondlegging der wereld af, ziende het beest dat was en niet is, hoewel het is, betekent de verbazing van hen die van dat godsdienstige zijn, allen die van de instauratie ervan hebben gestreefd naar de heerschappij over de hemel en de aarde, dat het Woord, hoewel het dus is verworpen, er niettemin is; dit is het gemoed, hebbende wijsheid, betekent dat dit de uitlegging is in de natuurlijke zin, maar voor hen die in de geestelijke zin uit de Heer zijn; de zeven hoofden zijn zeven bergen, waar de vrouw op zit en zeven koningen zijn het, betekent de Goddelijke Goede en de Goddelijke Ware dingen van het Woord, waarop dat godsdienstige is gegrondvest, mettertijd vernietigd en tenslotte ontwijd; de vijf zijn gevallen en de een is en de ander is nog niet gekomen en wanneer hij zal gekomen zijn, moet hij korte tijd blijven, betekent dat alle Goddelijke Ware dingen van het Woord zijn vernietigd, behalve dit ene, dat aan de Heer gegeven is alle mogendheid in de hemel en op aarde; en behalve het andere, dat nog niet in overweging is genomen en wanneer het daartoe komt, niet zal aanblijven, namelijk dit, dat het Menselijke van de Heer Goddelijk is; en het beest, dat was en niet is, is zelf de achtste en van de zeven is het en ten verderve gaat het heen, betekent dat het Woord, waarover eerder, het Goddelijk Goede Zelf is en dat het is het Goddelijk Ware en dat het van de leken en van het gewone volk wordt afgenomen, opdat niet de ontwijdingen en de echtbrekingen daar door de voorgangers bedreven, verschijnen en die daarom terugtreden; en de tien hoornen die gij gezien hebt, tien koningen zijn het, die nog niet het koninkrijk hebben ontvangen, betekent het Woord ten aanzien van de macht vanuit de Goddelijke Ware dingen, bij hen die in het koninkrijk van Frankrijk zijn en niet zozeer onder het juk van de pauselijke heerschappij, bij wie evenwel nog niet de Kerk zo gescheiden is geworden van het rooms-katholieke godsdienstige; maar mogendheid evenals koningen één uur ontvangen met het beest, betekent dat het Woord bij hen kracht heeft en zij door het Woord kracht hebben, alsof zij in de Goddelijke Ware dingen ervan waren; dezen hebben één mening en hun macht en mogendheid zullen zij aan het beest overgeven, betekent dat zij eensgezind erkennen, dat de regering en de heerschappij over de Kerk enig en alleen is door het Woord; dezen zullen met het Lam strijden, maar het Lam zal hen overwinnen, omdat Het Heer der heren is en Koning der koningen, betekent de strijd van de Heer met hen ten aanzien van de erkenning van Zijn Goddelijk Menselijke, omdat de Heer in Dit is de God van hemel en aarde en eveneens het Woord; en die met het Lam zijn, geroepen, uitverkorenen en getrouwen, betekent dat zij die tot de Heer alleen gaan en Hem vereren, degenen zijn die in de hemel komen, zowel zij die in de uiterlijke dingen van de Kerk zijn als zij die in de innerlijke en in de binnenste dingen ervan zijn; en hij zei tot mij: De wateren die gij gezien hebt, waar de loonhoer zit, volken en scharen zijn het en natiën en tongen, betekent dat zij onder de pauselijke heerschappij zijn, maar in de ware dingen van het Woord door dat godsdienstige op verschillende wijze geschonden en ontwijd, die van verschillende leer en scholing en van verschillende godsdienst en verschillende belijdenis ervan zijn; en de tien hoornen die gij gezien hebt op het beest, dezen zullen de loonhoer haten, betekent het Woord ten aanzien van de macht vanuit de Goddelijke Ware dingen bij de protestanten, die het juk van de pauselijke heerschappij geheel en al van zich hebben geworpen; en verlaten zullen zij haar maken en naakt, betekent dat zij zich zullen ontdoen van de valse en de boze dingen ervan; en haar vlezen zullen zij eten en

haar verbranden met vuur, betekent dat zij de boze en de valse dingen die aan dat godsdienstige eigen zijn, uit haar zullen verdoemen en bij zich vernietigen en het godsdienstige zullen verwensen en bij zich verdelgen; aangezien God heeft gegeven in hun harten Zijn mening te doen en één mening te doen en hun koninkrijk te geven aan het beest, betekent de beslissing bij hen uit de Heer, dat zij het rooms-katholieke godsdienstige geheel en al zouden verstoten en verwensen en bij zich verdelgen en uitroeien en de eensgezinde beslissing dat zij het Woord zouden erkennen en op het Woord de Kerk grondvesten; totdat voleindigd zullen worden de woorden van God, betekent totdat vervuld zijn alle dingen die over hen zijn voorzegd; en de vrouw die gij gezien hebt, is de grote stad, hebbende het koninkrijk over de koningen der aarde, betekent dat het rooms-katholieke godsdienstige ten aanzien van de leer in de christelijke wereld regeert en voor een zeker deel ook bij de hervormden, hoewel zij niet onder de pauselijke heerschappij zijn.

DE ONTVOUWING

717. In wat voorafging van hoofdstuk 7 tot en met hoofdstuk 16, is gehandeld over de hervormden; nu wordt in dit hoofdstuk en in het volgende gehandeld over de pauselijken, onder wie degenen die voor zich hebben opgeëist de macht van de hemel te openen en te sluiten, worden verstaan onder Babylonië; hier dus zal eerst worden gezegd, wat in het bijzonder onder Babylonië wordt verstaan.

Onder Babylon of Babel wordt verstaan de liefde van heersen over de heilige dingen van de Kerk vanuit de liefde van zich en omdat die liefde klimt tot zover als haar de teugel maar wordt gevierd en de heilige dingen van de Kerk ook de heilige dingen van de hemel zijn, wordt daarom met Babylonië of Babel ook de heerschappij over de hemel aangeduid; en omdat die liefde zo optreedt als duivel, die eendere dingen najaagt, kan zij niet anders dan de heilige dingen ontwijden, door de goede en de ware dingen van het Woord te schenden; daarom wordt met Babylonië of Babel ook de ontwijding van het heilige en de echtbreuk van het goede en het ware van het Woord aangeduid.

Dit zijn de dingen die met Babylonië hier en de Openbaring worden aangeduid en met Babel in het profetische en het historische Woord, in deze plaatsen, ten aanzien van Babel:

‘Zie, de dag van Jehovah komt, de gruwelijke; de sterren der hemelen en hun gesternten zullen niet lichten met haar licht; de zon is verduisterd in haar opgang en de maan laat haar schijnsel niet glanzen.

Ik zal de verheffing der hoogmoedigen doen ophouden en de trots der gewelddadigen zal Ik vernederen.

Babel, het sieraad der koninkrijken, zal zijn zoals de omkering Gods, Sodom en Gomorra; daar zullen de ijim nederliggen, hun huizen zullen vervuld worden met ochim en daar zullen de dochters van de nachtuil wonen en daar zullen satyrs springen en de ijim zullen antwoorden in haar paleizen en de draken in de paleizen van haar verrukkingen’, (Jesaja 13:1,9-11,19,21,22) en in verscheidene andere plaatsen in dat hele hoofdstuk.

‘Gij zult deze gelijkenis uiten ten aanzien van de koning van Babel; uw grootsheid is in de hel neergelaten; gij zijt van de hemel gevallen, Lucifer; gij zei in uw hart: ik zal de hemelen beklimmen, ik zal mijn troon boven de sterren Gods verhogen, ik zal boven de hoogten der wolk klimmen, ik zal de Allerhoogste gelijk worden; doch gij zijt neergelaten tot de hel; Ik zal opstaan tegen u en Ik zal van Babel uitroeien de naam en het overschot’, (Jesaja 14:4,11-15,22) en ook elders in gehele hoofdstuk.

‘Jehovah sprak tegen Babel: Uw moeder is zeer beschaamd gemaakt; die u gebaard heeft, is met schaamte overgoten; zie het achterst gelegene; woestijn, droogte en eenzaamheid. Rust u tegen Babel rondom, schiet tegen haar en spaart de pijlen niet; hoe is Babel geworden tot een verlating onder de natiën; tegen Jehovah heeft zij onbeschaamd gehandeld, tegen de

Heilige Israëls; droogte zal zijn over haar wateren, dat zij uitdrogen, omdat het een land van gesneden beelden is en zich beroemt op huiveringwekkende dingen; daarom zullen daar wonen de zijim met de ijim en in haar zullen de nachtuilen wonen, naar de omkering Gods, Sodom en Gomorra’, (Jeremia 50:1,12,14,23,29,31,38-40) en verder nog op verscheidene andere plaatsen in dat hele hoofdstuk.

‘Een drinkbeker van goud was Babel in de hand van Jehovah, dronken makende de algehele aarde; van haar wijn hebben de natiën gedronken; daarom razen zij; verlaat haar, omdat haar gericht tot aan de hemelen reikt en zich verheft tot aan de wolken; zie, Ik ben tegen u, gij, verdervende berg, verdervende de algehele aarde; Ik zal u van de rotsen afwentelen en zal u stellen tot een berg der verbranding.

Ik zal bezoeking doen over Bel en Babel, Ik zal uit zijn mond uittrekken wat hem ten deel is gevallen, opdat de natiën niet meer tot hem toevloeien; ook Babels muur zal vallen.

Zie de dagen komende, waarop Ik bezoeking zal doen over de gesneden beelden van Babel, opdat haar ganse land beschaamd worde.

Al klom Babel in de hemelen en al maakte zij vast de hoogte van haar sterkte, zo zullen van met Mij de verwoesters komen.

Ja zelfs zal Ik dronken maken haar vorsten en haar wijzen en haar leiders en haar voorgangers, opdat zij de slaap der eeuw slapen en niet opwaken’, (Jeremia 51:1,7,9,25,44,47,53,57) en ook op andere plaatsen in dit hele hoofdstuk over Babel.

‘Daal af en zit op het stof, gij maagd dochter van Babel, zit op de aarde, geen troon; neem de molen en maal meel; onthul de dij, ga door de stromen; uw naaktheid zal onthuld worden, uw schande zal gezien worden; gij zei: Tot in het eeuwige zal ik heerseres zijn, gij zijt het einde niet indachtig geweest; gij hebt op uw boosheid vertrouwd; gij hebt gezegd: Niemand ziet mij; uw wijsheid en uw wetenschap heeft u verleid, terwijl gij zei in uw hart: Ik en daarbuiten niemand zoals ik; de verwoesting zal plotseling komen, zonder dat gij het weet; volhard in uw bezweringen, in de veelheid van uw toverijen, waarin gij gearbeid hebt van uw jeugd af; wellicht zullen zij van voordeel kunnen zijn; wellicht zult gij verschrikkelijk worden’, (Jesaja 47:1-3,7,10-12) en ook op andere plaatsen in dit hoofdstuk over Babel.

Eendere dingen worden aangeduid met ‘de stad en de toren, welks hoofd in de hemel zou zijn, welks bouw zij die vanuit het oosten gekomen waren, in het dal Sinear ondernamen, wier lippen Jehovah, toen Hij vanuit de hemel neerdaalde, verwarde, vanwaar de naam van de plaats Babel [verwarring], (Genesis 11:1-9).

Eendere dingen worden met dit volgende bij Daniël aangeduid: ‘Met het beeld, verschenen aan Nebukadnezar, de koning van Babel, welks voeten eensdeels van ijzer en eensdeels van leem waren en hetwelk een steen, afgehouden niet door een hand, sloeg en vermaalde; en alle dingen van het beeld werden zoals kaf op de dorsvloeren; en de steen werd tot een grote rots’, (Daniël 2:31-47).

‘Met het grote beeld dat Nebukadnezar, de koning van Babel maakte en hij beval dat zij daarvoor zouden neervallen en het aanbidden en dat wie het niet deden, in de oven des vuurs zouden worden geworpen’, (Daniël 3:1-7).

‘Met de boom groeiend totdat zijn hoogte de hemel bereikte en hij gezien werd tot aan het einde der aarde, welke boom op bevel van de Wachter en Heilige, neerdalend vanuit de hemel, afgehouden, afgestroopt en verstrooid zou worden; en omdat de koning van Babel met die boom werd uitgebeeld, zo geschiedde het dat hij van de mens werd uitgedreven, met de beesten woonde, het kruid gelijk de os at’, (Daniël 4:1).

Daarmee ‘dat Belsazar, de koning van Babel, met zijn rijksgroten, echtgenoten en bijwijken wijn dronk uit de vaten van goud en zilver van de tempel van Jeruzalem en de goden van goud, zilver, brons, ijzer en steen prees, werd daarom aan de wand geschreven en de koning zelf in diezelfde nacht werd gedood’, (Daniël 5:1).

‘Met de verordening van Darius de Meed, koning van Babel, dat niemand binnen dertig dagen iets van God of van de mens zou vragen, maar alleen van de koning; en dat men, indien het toch gebeurde, in de kuil der leeuwen zou worden geworpen’, (Daniël 6:8).

‘En met de vier beesten, opklimmend vanuit de zee, die Daniël zag, waarvan het vierde verschrikkelijk, robuust, hebbende grote tanden van ijzer, at en verbrijzelde en het overige met de voeten vertrad; en dat toen het gericht zich zette en de boeken werden geopend en het beest werd gedood en tot de verbranding van het vuur gegeven; en dat toen werd gezien met de wolken der hemelen Eén komende zoals de Zoon des mensen, aan Wie werd gegeven de heerschappij en de heerlijkheid en het koninkrijk en alle volken en natiën en tongen zullen Hem vereren en Zijn koninkrijk dat niet zal vergaan’, (Daniël 7:1-14).

718. En er kwam een van de zeven engelen hebbende de zeven fiolen en sprak met mij, betekent nu de invloeiing en de onthulling uit de Heer vanuit het binnenste van de hemel ten aanzien van het rooms-katholieke godsdienstige.

Tot hiertoe is gehandeld over de staat van de Kerk van de hervormden aan haar einde; nu wordt gehandeld over de staat van het rooms-katholieke godsdienstige aan het einde ervan; dit volgt ook in de orde, waarover in de voorrede.

Er wordt niet gezegd de rooms-katholieke Kerk, maar het rooms-katholieke godsdienstige, omdat zij niet tot de Heer gaan, noch het Woord lezen en omdat zij de doden aanroepen en de Kerk is de Kerk vanuit de Heer en vanuit het Woord en haar vervolmaking is volgens de erkenning van de Heer en volgens het verstand van het Woord.

Dat een van de zeven engelen hebbende de zeven fiolen, kwam en met Johannes sprak, is omdat met de zeven engelen hebbende de zeven fiolen, wordt aangeduid de invloeiing uit de Heer vanuit het binnenste van de christelijke hemel in de Kerk om de boze en de valse dingen daar te onthullen; zie de nrs. 672, 676, 677, 683, 690, 691, 699, 700; hier dus wordt met die zeven engelen de Heer aangeduid, vanuit het binnenste van de hemel sprekend en onthullend in welke staat het rooms-katholieke godsdienstige ervan is; vandaar ook is het dat een van die zeven engelen Johannes op een hoge berg nam en hem toonde de Echtgenote van het Lam, te weten het Nieuwe Jeruzalem, (Openbaring 21:9,10).

719. Zeggende tot mij: Kom, ik zal u tonen het gericht van de grote loonhoer zittend op vele wateren, betekent de onthulling ten aanzien van dat godsdienstige ervan ten aanzien van de ontwijdingen en schendingen van de waarheden van het Woord.

Met zeggen en met tonen wordt de onthulling aangeduid; met het gericht wordt de staat ervan aangeduid aan het einde; met de grote loonhoer wordt aangeduid de ontwijding van de heilige dingen van het Woord en van de Kerk en de echtbreuk van het goede en het ware; met de vele wateren worden de geschonden waarheden van het Woord aangeduid; met zitten daarop wordt aangeduid daarin zijn en leven; dat met hoereren, boeleren, ontucht plegen en echtbreken wordt aangeduid het Woord vervalsen en schenden, zie de nrs. 134, 620, 632; en dat met de wateren de ware dingen van het Woord worden aangeduid, nrs. 50, 563, 614, 685, hier die ware dingen geschonden en ontwijd, omdat gezegd wordt dat de loonhoer daarop zit; hieruit blijkt, dat met zeggende tot mij: Kom, ik zal u tonen het gericht van de grote loonhoer zittend op vele wateren, wordt aangeduid de onthulling ten aanzien van het godsdienstige ten aanzien van de ontwijdingen en schendingen ervan van de waarheden van het Woord.

Iets eenders wordt van Babel gezegd bij Jeremia: *‘Jehovah zal doen wat Hij gesproken heeft tegen de bewoners van Babel: Gij, die woont op vele wateren, groot aan schatten; uw einde is gekomen, de maat van uw gewin’, (Jeremia 51:12,13).*

Dat er wordt gezegd dat door hen de ware dingen van het Woord zijn geschonden en ontwijd, is omdat zij de ware dingen van het Woord hebben aangewend om heerschappij te verkrijgen over de heilige dingen van de Kerk en over de hemel en om voor zich de Goddelijke mogendheid van de Heer op te eisen; en de ware dingen van het Woord aanwenden om

heerschappij te verkrijgen over de heilige dingen van de Kerk en van de hemel, is die ware dingen schenden; en die aanwenden om voor zich de Goddelijke mogendheid van de Heer op te eisen is ontwijden.

Dat zij hun dogma's hebben bevestigd vanuit het Woord is bekend; maar lees die en let daarop en gij zult zien dat zij al die dingen die zij vanuit het Woord hebben genomen, hebben aangewend tot de heerschappij over de zielen van de mensen en om de Goddelijke macht, het Goddelijk gezag en de Goddelijke Majesteit te verkrijgen.

Vandaar is het, dat Babylon wordt genoemd 'de moeder der hoerereien en der gruwelen der aarde', vers 5.

720. Met wie hebben gehoereerd de koningen der aarde, betekent dat het de ware en de goede dingen van de Kerk, die vanuit het Woord zijn, heeft geschonden.

Met hoereren wordt aangeduid de ware dingen vervalsen en schenden, nr. 719; met de koningen der aarde worden de ware dingen van de Kerk aangeduid, die vanuit het Woord zijn; met de koningen de ware dingen vanuit het goede en met de aarde de Kerk; dat met de koningen degenen worden aangeduid die in de ware dingen vanuit het goede zijn vanuit de Heer en vandaar abstract genomen de ware dingen vanuit het goede, zie de nrs. 20, 664; hier dus die ware dingen geschonden en ontwijd.

Gezegd wordt dat de koningen der aarde met de grote loonhoer gehoereerd hebben, dus alsof de ware dingen van de Kerk, die vanuit het Woord zijn en die met de koningen der aarde worden aangeduid, het gedaan hadden; maar dit is volgens de stijl van het Woord in de zin van de letter, waarin aan God en aan de Goddelijke dingen die uit Hem zijn, namelijk de ware dingen van het Woord, de dingen die worden toegekend, die evenwel door de mens en zijn boze dingen plaatsvinden, zoals eerder meermalen; en daarom is de echte zin, namelijk de geestelijke zin, deze, dat dit godsdienstige de ware dingen van de Kerk, die vanuit het Woord zijn, heeft geschonden, ja zelfs ontwijd.

Wie de geestelijke zin van het Woord niet kent kan gemakkelijk in de waan komen, door te geloven dat onder de koningen der aarde de koningen der aarde worden verstaan, terwijl toch niet koningen worden verstaan, maar de ware dingen vanuit het goede en in de tegengestelde zin de valse dingen vanuit het boze.

Opdat men nog verder zal zien, dat onder de koningen der aarde niet iets anders dan de ware of de valse dingen van de Kerk worden verstaan en met hun hoereren de ware dingen van de Kerk, die vanuit het Woord zijn, vervalst, geschonden en ontwijd, zullen enige plaatsen worden aangevoerd vanuit de Openbaring en vanuit Daniël, waaruit eenieder die kan nadenken, kan zien, dat niet koningen daaronder worden verstaan; deze zijn de volgende: 'Jezus Christus heeft ons gemaakt koningen en priesters', (Openbaring 1:6).

'Gij hebt ons onze God gemaakt koningen en priesters, opdat wij over de aarde regeren', (Openbaring 5:10).

'Opdat gij eet de vlezten der koningen, de vlezten der oversten over duizend, de vlezten der paarden en van hen die daarop zitten', (Openbaring 19:18).

'De zeven hoofden van het scharlaken beest zijn zeven bergen en zeven koningen zijn het, de vijf zijn gevallen en de een is; en het beest is de achtste koning en van de zeven is het', (Openbaring 17:9-11).

'De tien hoornen zijn tien koningen, die het koninkrijk nog niet hebben ontvangen', (Openbaring 17:12); ook wordt, zoals hier, gezegd 'dat de koningen der aarde met de loonhoer gehoereerd en zich verlustigd hebben', (Openbaring 18:3.9).

Wie kan nadenken, ziet niet, dat onder de koningen hier geen koningen worden verstaan? Evenzo bij Daniël: 'dat onder de harige bok de koning wordt verstaan en onder zijn grote hoorn tussen de ogen de eerste koning; en dat wanneer de overtredingen op het hoogste zullen zijn gekomen, een koning zal oprijzen, hard van aangezichten en subtiele dingen verstaande', (Daniël 8:21,23).

‘Dat de vier beesten, opklimmend vanuit de zee, vier koningen waren, die van de aarde zullen opstaan en dat de tien hoornen van het vierde beest tien koningen waren en dat een ander zal opstaan na deze, die drie koningen zal vernederen’, (Daniël 7:17,24).

Evenzo ‘dat de koning van het zuiden en de koning van het noorden met elkaar zullen strijden; en dat de koning van het zuiden zijn dochter zal zenden tot de koning van het noorden; en dat deze koning zich tegen God zal verheffen en dat hij een vreemde god zal erkennen en dat hij hen die die god zullen erkennen, eren zal met goud, zilver, kostelijk gesteente en verlangenswaardige dingen en ze doen heersen over velen en het land uitdelen om prijs; en dat hij de tenten van zijn tabernakel zal planten tussen de zeeën, rondom de berg des sieraads der heiligheid; maar dat hij tot zijn einde zal komen’, (Daniël 11:1).

Met de koning van het zuiden wordt aangeduid het koninkrijk of de Kerk uit hen die in de ware dingen zijn; en met de koning van het noorden wordt aangeduid het koninkrijk en de Kerk uit hen die in de valse dingen zijn; het is immers een profetische uitspraak ten aanzien van de Kerken die komen zullen, hoedanig zij zullen zijn in de aanvang en hoedanig daarna. De oorzaak dat zij die in de ware dingen vanuit het goede uit de Heer zijn, koningen worden genoemd, is deze, dat zij zonen van de Heer worden genoemd en omdat zij zijn wederverwekt uit Hem, uit Hem geboren worden genoemd en eveneens erfgenamen en dat de Heer de Koning Zelf is en de hemel en de Kerk Zijn Rijk zijn.

721. En die de aarde bewonen zijn dronken geworden van de wijn van haar hoererij, betekent de waanzinnigheid in de geestelijke dingen vanwege de echtbreuk van het Woord bij hen die in dat godsdienstige zijn.

Met dronken worden van de wijn der hoererij, wordt aangeduid waanzinnig zijn in de geestelijke dingen vanwege de vervalsing van de waarheden van het Woord, hier vanwege de echtbreking ervan; met de wijn wordt het Goddelijk Ware van het Woord aangeduid, nr. 316; en met de hoererij wordt de vervalsing en de echtbreuk ervan aangeduid, nrs. 134, 620, 632, 635; vandaar wordt met dronken worden van die wijn, aangeduid waanzinnig zijn in de geestelijke dingen; met hen die de aarde bewonen, worden degenen aangeduid die in de Kerk zijn, zoals eerder in (Openbaring 11:10; 12:12; 13:13,14; 14:6); hier echter zij die in dat godsdienstige zijn, aangezien daar niet de Kerk is; de oorzaak ervan is dat zij niet tot de Heer gaan, noch het Woord lezen en dat zij de doden aanroepen, nr. 718.

Dat van die wijn dronken worden, betekent waanzinnig zijn in de geestelijke dingen, kan men weliswaar zien zonder bevestiging vanuit andere plaatsen in het Woord, maar omdat verscheidenen dat niet zien, vanwege dat zij niet geestelijk maar zinlijk zijn, dat wil zeggen stoffelijk denken over de afzonderlijke dingen van het Woord, wanneer zij het lezen, zo zou ik enige plaatsen uit het Woord willen aanvoeren, die bevestigen, dat dronken worden, daar betekent waanzinnig zijn in de geestelijke, dat wil zeggen, in de theologische dingen; onder andere: *‘Zij zijn dronken zonder wijn, zij waggelen zonder sterke drank’, (Jesaja 29:9).*

‘Hoort, gij bedrukte, gij dronkene, maar zonder wijn’, (Jesaja 51:21).

‘Een drinkbeker van goud was Babel in de hand van Jehovah, dronken makende de algehele aarde; van haar wijn hebben de natiën gedronken; derhalve zijn de natiën waanzinnig geworden’, (Jeremia 51:7).

‘Babel zij tot een aanfluiting; wanneer zij verhit zijn, zal Ik hun drinkgelagen geven en zal hen dronken maken, opdat zij opspringen en de slaap der eeuw slapen en niet opwaken’, (Jeremia 51:37,39).

‘Zij is gevallen, zij is gevallen, Babylon, omdat zij vanuit de wijn van haar hoererij alle natiën heeft gedrenkt’, (Openbaring 14:8; 18:3).

‘Alle zak zal met wijn gevuld worden; zie, Ik zal alle bewoners van dit land, de koningen, de priesters, de profeten, vervullen met dronkenschap’, (Jeremia 13:12,13).

‘Van dronkenschap en droefenis zult gij worden vervuld, van de drinkbeker der verwoesting en der verlating’, (Ezechiël 23:32,33).

‘Dochter Edoms, ook tot u zal de drinkbeker overgaan; gij zult dronken worden en onthuld worden’, (Klaagliederen 4:21).

‘Ook gij zult dronken worden’, (Nahum 3:11).

‘Drinkt en wordt dronken en braakt en valt, dat gij niet wederopstaat’, (Jeremia 25:27).

‘Wee degenen die in hun ogen wijs en voor hun aangezichten inzichtsvollen zijn, wee degenen die helden zijn om wijn te drinken en die mannen der sterkte zijn om sterke drank te mengen’, (Jesaja 5:21,22); en verder ook bij Jesaja 19:11,12,14; 24:20; 28:1,3,7-9; 56:12; Jeremia 23:9,10; Klaagliederen 3:15; Hosea 4:11,12,17,18; Joël 1:5-7; Habakuk 2:15; Psalm 75:9; Psalm 107:27.

722. En hij bracht mij heen in een woestijn in de geest, betekent in de geestelijke staat heengebracht tot hen bij wie alle dingen van de Kerk verwoest zijn. Met de woestijn wordt aangeduid de Kerk waarin niet langer enig ware is, dus waar alle dingen van haar verwoest zijn, nr. 546; en met in de geest zijn, wordt aangeduid in de geestelijke staat zijn vanuit de Goddelijke invloeiing, nr. 36; vandaar wordt met ‘hij bracht mij heen in een woestijn in de geest’, aangeduid in de geestelijke staat zijn heengebracht tot degenen bij wie alle dingen van de Kerk zijn verwoest.

723. En ik zag een vrouw, zittend op een scharlaken beest, vol van namen der lastering, betekent dat godsdienstige gebaseerd op het Woord door hen ontwijfd. Met de vrouw wordt het rooms-katholieke of Babylonische godsdienstige aangeduid, want er volgt: op haar voorhoofd een naam geschreven: mysterie, Babylon de grote, de moeder der hoererijen en der gruwelen der aarde; dat de vrouw de Kerk vanuit de aandoening van het ware betekent, zie nr. 434; hier het rooms-katholieke godsdienstige, dat in de tegengestelde aandoening is; met het scharlaken beest wordt het Woord aangeduid, waarover hierna; en met vol van namen der lastering wordt aangeduid geheel en al ontwijfd; met de lastering immers wordt de ontkenning van het Goddelijke van de Heer in Zijn Menselijke en de echtbreking van het Woord aangeduid, nrs. 571, 582, 692, 714, dus de ontwijding; want wie het Goddelijke van de Heer in Zijn Menselijke niet erkent en het Woord vervalst, maar niet uit opzet, ontwijft weliswaar, maar licht; maar degenen die aan zich alle macht van het Goddelijk Menselijke van de Heer toekennen en dit daarom ontkennen en die alle dingen van het Woord aanwenden om voor zich de heerschappij te verkrijgen over de heilige dingen van de Kerk en van de hemel en daardoor het Woord echtbreken, dezen ontwijden zwaar. Hieruit kan vaststaan, dat met ik zag de vrouw zittend op een scharlaken beest, vol van namen der lastering, dat godsdienstige op het door hen ontwijde Woord wordt aangeduid; met het scharlaken wordt het Ware van het Woord vanuit hemelse oorsprong aangeduid. Dat met het scharlaken beest het Woord wordt aangeduid ten aanzien van het hemels Goddelijk Ware, schijnt op het eerste gezicht vergezocht en vreemd, ja zelfs ongerijmd, omdat het een beest wordt genoemd; maar dat met het beest in de geestelijke zin de natuurlijke aandoening wordt aangeduid en dat het wordt gezegd van het Woord, van de Kerk en van de mens, zie de nrs. 239, 405, 567; dat de vier dieren, waarvan het ene een leeuw was, het tweede een kalf en het vierde een arend, het Woord betekenen en eveneens bij Ezechiël beesten worden genoemd, zie de nrs. 239, 275, 286, 672; dat het paard, dat ook een beest is, het verstand van het Woord betekent, nr. 298. Dat het Lam de Heer betekent, het schaap de mens van de Kerk en de kudde zelf de Kerk, is bekend; deze dingen zijn aangevoerd, opdat niemand zich zal verwonderen dat met het scharlaken beest het Woord wordt aangeduid; en omdat het rooms-katholieke godsdienstige op het Woord zijn sterkte en zijn waardigheid grondvest, werd daarom die vrouw gezien op het scharlaken beest, zoals eerder op vele wateren, vers 1, waarmee de geschonden en ontwijde waarheden van het Woord worden aangeduid, nr. 719.

Dat met dat beest het Woord wordt aangeduid komt duidelijk uit in wat in het volgende hoofdstuk daarover wordt gezegd, zoals in vers 8: ‘Het beest dat gij gezien hebt, was en is niet; en verwonderd zullen zijn die op de aarde wonen, ziende het beest, dat was en niet is, hoewel het is’.

In vers 11: ‘Het beest, dat was en niet is, is zelf de achtste koning en van de zeven is het en ten verderve gaat het heen’, vers 12,13.

‘Dat de tien hoornen tien koningen zijn, die hun macht en mogendheid aan het beest zullen overgeven’.

In vers 17: ‘God heeft gegeven in hun harten om te geven hun koninkrijk aan het beest’.

Zulke dingen kunnen niet worden gezegd tenzij ten aanzien van het Woord.

724. Hebbende zeven hoofden en tien hoornen, betekent het inzicht vanuit het Woord, in de aanvang heilig, daarna geen en tenslotte waanzin en de macht vanuit het Woord die aanhoudend veel is.

Dat het hoofd het inzicht en de wijsheid betekent, wanneer over de Heer en over het Woord wordt gehandeld en in de tegengestelde zin de waanzin en de dwaasheid, zie de nrs. 538, 568; dat zeven niet zeven betekent, maar geheel dit en van een heilige zaak wordt gezegd, nrs. 10, 391; dat de hoorn de macht betekent, nr. 270; en dat tien hoornen veel macht betekent, nr. 539; dat met zeven hoofden wordt aangeduid het inzicht, in de aanvang heilig, daarna geen en tenslotte waanzin, blijkt uit de verzen 9 en 10 van dit hoofdstuk, waar door de engel wordt gezegd wat met de zeven hoofden wordt aangeduid, waarover hierna.

Hieruit blijkt, dat met het beest hebbende zeven hoofden en tien hoornen, wordt aangeduid het inzicht vanuit het Woord in de aanvang heilig, daarna geen en tenslotte waanzin en dat de macht vanuit het Woord aanhoudend veel is.

725. En de vrouw was omkleed met purper en scharlaken, betekent het hemels Goddelijk Goede en Goddelijk Ware, namelijk het Woord, bij hen.

Met het purper wordt het hemels Goddelijk Goede aangeduid en met het scharlaken het hemels Goddelijk Ware, waarover hierna; daarmee omkleed zijn, betekent rondom hen zijn, dus bij hen; dat die dingen vanuit het Woord bij hen zijn, is omdat met het scharlaken beest waarop de vrouw zat, het Woord wordt aangeduid, nr. 723; dat het Goddelijk Goede en Ware van het Woord rondom hen is zoals een bekleding, zoals bij hen, is bekend; zij aanbidden immers het Woord van buiten en niet van binnen; zij erkennen het, omdat het over de Heer handelt en over Zijn mogendheid over de hemel en over de Kerk, welke zij op zich hebben overgedragen; en het handelt over de sleutels die aan Petrus zijn gegeven, waarvan zij zeggen de opvolgers te zijn; en omdat op deze twee punten hun majesteit, waardigheid en mogendheid wordt gegrondvest, erkennen zij noodzakelijkerwijs de heiligheid van het Woord; toch is het Woord voor hen slechts zoals een kleed van purper en scharlaken en van goud en kostelijk gesteente en paarden, over de loonhoer die de gouden beker in haar hand houdt, vol van gruwelen en de onreinheid van de hoererij.

Aangezien er wordt gezegd purper en scharlaken en daarna goud en kostelijk gesteente en paarden, en met purper en scharlaken het hemels Goddelijk Goede en Ware wordt aangeduid en met goud en kostelijk gesteente het geestelijk Goddelijke Goede en ware, het ene en het andere vanuit het Woord, zal daarom iets worden gezegd ten aanzien van het hemels en het geestelijk Goddelijke.

Er zijn twee rijken waarin de gehele hemel van de Heer is onderscheiden: het hemels en het geestelijk rijk; het hemels rijk bestaat uit engelen die in de liefde uit de Heer zijn en het geestelijk rijk uit engelen die in de wijsheid uit de Heer zijn; in ieder rijk is het Goede en het Ware; het Goede en Ware bij de engelen van het hemelse rijk wordt aangeduid met purper en scharlaken en het Goede en Ware bij de engelen van het geestelijk rijk wordt aangeduid met goud en kostelijk gesteente; deze Goeden en Waren hebben de engelen uit de Heer door het

Woord; daarom is er een tweetal innerlijke zinnen in het Woord; het hemelse en het geestelijke; vandaar nu is het dat de vrouw, zittend op het scharlaken beest, werd gezien omkleed met purper en scharlaken en verder verguld met goud, kostelijk gesteente en paarlen. Iets eenders als met deze vrouw wordt aangeduid met *'de rijke mens die bekleed was met purper en fijn lijnwaad en zich dagelijks rijkelijk te goed deed aan weelderigheden, aan wiens voorhof Lazarus ter neder lag, verlangend verzadigd te worden van de kruimels die van zijn tafel vielen'*, (Lukas 16:19-21); onder de met purper en fijn lijnwaad beklede rijkaard worden de Joden verstaan, die het Woord hadden en onder Lazarus worden de natiën verstaan die het niet hadden.

Eendere dingen worden in deze volgende plaatsen aangeduid: *'Die lekkernijen aten, zijn verwoest op de straten, die op scharlaken waren opgevoed, omhelsden de drek'*, (Klaagliederen 4:5).

'Gij dan, verwoeste, wat zult gij doen? Al zoudt gij u met scharlaken kleden, al versierdet gij u met sieraad van goud, zo zoudt gij u tevergeefs schoon maken', (Jeremia 4:30).

'Gij dochters van Israël, weent over Saul, die u in scharlaken kleedde met heerlijkheden en die sieraad van goud legde op uw kleeed', (2 Samuël 1:24).

'Fijn linnen uit stiksels was uw uitbreidseel, hemelsblauw en purper was uw deksel', (Ezechiël 27:7); daar over Tyrus, waarmee de erkentissen van het ware en het goede vanuit het Woord worden aangeduid.

Aangezien met purper en scharlaken het hemels Goede en Ware wordt aangeduid, waren daarom de klederen van Aharon en ook de voorhangen en gordijnen van de tabernakel samengeweven uit hemelsblauw, purper, scharlaken en fijn lijnwaad, (Exodus 26:4,31,36; 27:16; 28:6,15); het gordijn, (Exodus 26:1); de voorhang vóór de ark, (Exodus 26:31); het deksel vóór de ingang van de tent, (Exodus 26:36); het deksel van de deur van de voorhof, (Exodus 27:16); de efod, (Exodus 28:6); de bandelier, (Exodus 28:8); de borstlap des gerichts, (Exodus 28:15); de franjes van de mantel van de efod, (Exodus 28:33); het laken van scharlaken op de broden der aangezichten, (Numeri 4:8).

Hieruit blijkt, wat wordt aangeduid met het purper en scharlaken, waarmee de vrouw zittend op het scharlaken beest, omkleed verscheen; evenzo in wat volgt, waar gezegd wordt: *'Wee, gij grote stad, die bekleed waart met fijn lijnwaad en purper en scharlaken, verguld met goud en kostelijk gesteente en paarlen; omdat in één uur zo grote rijkdommen zijn verwoest'*, (Openbaring 18:16,17) en dat purper en scharlaken, goud, kostelijk gesteente en paarlen onder de koopwaren van Babylon waren, (Openbaring 18:12).

726. En verguld met goud en kostelijk gesteente, betekent het geestelijk Goddelijk Goede en Goddelijk Ware, dus het Woord, bij hen.

Met het goud wordt het Goede aangeduid, nr. 211; met het kostelijk gesteente wordt het Ware aangeduid, nrs. 231, 540, 570, het ene en het andere van het Woord; dat het geestelijk goede en Ware wordt aangeduid, is omdat met het purper en het scharlaken het hemels Goede en Ware wordt aangeduid en het ene en het andere wordt in het Woord verbonden ter wille van het huwelijk van het goede en het ware daar, nr. 373; en het hemels goede en ware zijn, omdat zij van de liefde zijn, in hun wezen het goede en het geestelijk goede en ware, omdat zij van de wijsheid zijn, in hun wezen het ware; dat het hemels goede en ware van de liefde zijn en het geestelijk goede en ware van de wijsheid zijn, zie nr. 725.

Wat bovendien daaronder wordt verstaan dat deze vrouw zo bekleed en verguld verscheen, zie het voorgaande artikel.

727. En paarlen, betekent de erkentissen van het goede en het ware, dus van het Woord, bij hen.

Met de paarlen worden in de geestelijke zin de erkentissen zowel van het hemels als van het geestelijk goede en ware, die vanuit het Woord zijn, aangeduid, in het bijzonder vanuit de zin

van de letter ervan; en omdat de paarden die erkerenissen betekenen, worden zij daarom genoemd na het purper en het scharlaken en na het goud en het kostelijk gesteente. Dezelfde erkerenissen worden met paarden aangeduid in deze plaatsen: *'Het koninkrijk der hemelen is gelijk aan een koopman zoekende schone paarden; die, hebbende een kostbare parel gevonden, heengaande verkocht al wat hij had en deze kocht'*, (Mattheüs 13:45,46); hier wordt de erkerenis ten aanzien van de Heer aangeduid.

'De twaalf poorten van de muur van het Nieuwe Jeruzalem twaalf paarden, eenieder der poorten was een parel', (Openbaring 21:21); de poorten van het Nieuwe Jeruzalem betekenen de ingang in de Nieuwe Kerk en het ingaan vindt plaats door de erkerenissen van het goede en het ware vanuit het Woord.

'Werpt uw paarden niet voor de zwijnen, opdat zij ze niet misschien met hun voeten vertreden en u verscheuren', (Mattheüs 7:6); met de zwijnen worden degenen aangeduid die de wereldse schatten liefhebben en niet de geestelijke schatten, dus de erkerenissen van het goede en het ware vanuit het Woord.

Omdat met Babylon het godsdienstige wordt aangeduid waardoor alle erkerenissen van het goede en het ware vanuit het Woord zijn weggegooid, wordt er van haar gezegd:

'De kooplieden der aarde zullen wenen en rouw maken over Babylon, omdat niemand hun waren koopt, waren van goud en zilver, van kostelijk gesteente en van paarden', (Openbaring 18:11,12).

728. Hebbende een gouden beker in haar hand, vol van gruwelen en van de onreinheid van haar hoererij, betekent dat godsdienstige vanuit de ontwijde heilige dingen van het Woord en vanuit de goede en ware dingen ervan, door afgrijselijke dingen bevuild.

Dat met de beker of de kelk iets eenders wordt aangeduid als met de wijn, omdat deze het bevattende is, zie nr. 672; en met de wijn van Babylon wordt dat godsdienstige aangeduid ten aanzien van de afgrijselijke valse zaken ervan, nrs. 632, 635; met de gruwelen worden de ontwijdingen van het Heilige aangeduid en met de onreinheid van de hoererij worden de bevuilingen van het goede en het ware van het Woord aangeduid; vandaar wordt met hebbende een gouden beker in haar hand vol van gruwelen en van de onreinheid van haar hoererij, dat godsdienstige aangeduid, dat bestaat vanuit de ontwijde heilige dingen van de Kerk en vanuit de goede en ware dingen van het Woord, door afgrijselijke valse dingen bevuild.

Deze dingen zijn eender aan wat de Heer zei tot de schriftgeleerden en de Farizeeën:

'Wee u, gij geveinsden, omdat gij u de witgepleisterde graven gelijk maakt, welke van buiten wel schoon schijnen, maar van binnen zijn zij vol doodsbeenderen en alle onreinheid', (Mattheüs 23:27).

729. Op haar voorhoofd was een naam geschreven: mysterie, Babylon de grote, de moeder der hoererijen en der gruwelen der aarde, betekent het rooms-katholieke godsdienstige, zodanig als het innerlijk is, wat verborgen is, namelijk dat het krachtens de opkomst ervan uit de liefde van heersen vanuit de liefde van zich over de heilige dingen van de Kerk en over de hemel, dus over alle dingen van de Heer en van Zijn Woord, die dingen die van het Woord en vandaar van de Kerk zijn, heeft bevuild en ontwijd.

Met op het voorhoofd geschreven, wordt aangeduid aan de liefde ingeënt; het voorhoofd immers betekent de liefde, nrs. 347, 605; met mysterie wordt aangeduid dat het innerlijk is verborgen; met Babylon de grote wordt het rooms-katholieke godsdienstige aangeduid en al het hoedanige ervan, nr. 717; met de hoererijen worden de echtbrekingen van het goede en ware van het Woord aangeduid, nrs. 719-721, en eveneens de bevuilingen ervan, nr. 728; met de gruwelen worden de ontwijdingen van de heilige dingen van de Kerk aangeduid, nr. 728; met de aarde wordt de Kerk aangeduid, nr. 285; vandaar wordt met de moeder der hoererijen en der gruwelen der aarde de opkomst ervan aangeduid; omdat nu die woorden op haar

voorhoofd waren geschreven en met dat wat op het voorhoofd is geschreven datgene wordt aangeduid wat aan de liefde is ingeënt en hun liefde de liefde van heersen is vanuit de liefde van zich over alle dingen van de Kerk en over de hemel, dus over alle dingen van de Heer en Zijn Woord, wordt daarom dit aangeduid.

Hieruit kan men zien, dat met op haar voorhoofd was geschreven: mysterie, Babylon de grote, de moeder der hoererijen en der gruwelen der aarde, het rooms-katholieke godsdienstige wordt aangeduid, zodanig als het innerlijk is, namelijk dat het krachtens de opkomst ervan uit de liefde van heersen vanuit de liefde van zich over de heilige dingen van de Kerk en over de hemel, dus over alle dingen van de Heer en van Zijn Woord, die dingen die van het Woord en vandaar van de Kerk zijn, heeft bevuild en ontwijd.

Dat het de liefde van heersen over alle dingen van de Kerk is, is bekend vanuit het recht dat het voor zich heeft opgeëist over de zielen der mensen en over alle dingen van hun eredienst; dat het de liefde van heersen over de hemel is, is bekend vanuit de macht die het heeft aangenomen om los te maken en te binden en zo om te openen en te sluiten; dat het de liefde van heersen is over alle dingen van de Heer, is bekend uit het stedeouderschap, waardoor zij al Zijn dingen aan zich toekennen; dat het de liefde van heersen is over alle dingen van het Woord, is ook bekend uit hoofde hiervan dat zij alleen aan zichzelf de uitleg ervan hebben voorbehouden.

Er wordt gezegd de liefde van heersen vanuit de liefde van zich, omdat er ook een liefde is van heersen vanuit de liefde der nutten; die beide liefden zijn lijnrecht aan elkaar tegenovergesteld; de liefde van heersen vanuit de liefde van zich immers is duivels, want zij beoogt alleen zichzelf en de wereld ter wille van zichzelf; maar de liefde van heersen vanuit de liefde van de nutten is hemels, zij beoogt immers de Heer en alle dingen die uit Hem voortgaan zijn nutten en de nutten zijn voor die liefde het goede van de Kerk doen ter wille van het heil der zielen; en daarom verafschuwt deze liefde de liefde van heersen vanuit de liefde van zich.

730. En ik zag de vrouw dronken van het bloed der heiligen en van het bloed van de getuigen van Jezus, betekent dat godsdienstige dat waanzinnig is vanwege de geschonden en ontwijde Goddelijke Ware en Goede dingen van de Heer van het Woord en vandaar van de Kerk. Met de vrouw wordt dat godsdienstige aangeduid, nrs. 723, 725; met dronken zijn wordt aangeduid waanzinnig zijn in geestelijke dingen, nr. 721; met het bloed wordt de vervalsing, de echtbreking en de ontwijding van het Woord aangeduid, nrs. 327, 379, 681, 684; met de heiligen worden degenen aangeduid die uit de Heer door het Woord in de Goddelijke Ware dingen zijn en abstract genomen de Goddelijke ware dingen van de Heer en vandaar de Kerk, nrs. 173, 586, 666; met de getuigen van Jezus worden abstract genomen de ware en goede dingen uit de Heer door het Woord in de Kerk aangeduid, nrs. 6, 16, 490, 506, 668, hier dus ontwijd, omdat gezegd wordt het bloed van de martelaren of van de getuigen van Jezus en er gehandeld wordt over Babylon, waarmee ook de ontwijding van het goede en het ware van het Woord en van de Kerk wordt aangeduid, nrs. 717, 718.

Hieruit staat vast, dat met ik zag de vrouw dronken van het bloed der heiligen en van het bloed van de getuigen van Jezus, wordt aangeduid dit godsdienstige dat waanzinnig is vanwege de geschonden en ontwijde Goddelijke ware en goede dingen van de Heer, van het Woord en vandaar van de Kerk.

731. En ik verwonderde mij haar ziende met grote verwondering, betekent de verbijstering dat dit godsdienstige innerlijk zodanig is, terwijl het toch uiterlijk anders verschijnt. Zich met grote verwondering verwonderen, is zeer versteld staan; haar ziende, betekent dat de vrouw, dat wil zeggen, het godsdienstige, innerlijk zodanig is, terwijl het uiterlijk toch anders verschijnt; hij stond immers versteld, dat hij de vrouw zag zitten op het scharlaken beest, bekleed met purper en scharlaken, verguld met goud, kostelijk gesteente en paarden, hebbende

een gouden beker in haar hand; deze dingen waren van haar verschijning in de uiterlijke dingen, evenwel was de beker vol van de gruwel en de onreinheid van de hoererij; en op het voorhoofd zag hij geschreven ‘de moeder der hoererijen en der gruwelen der aarde’; deze zijn haar innerlijke dingen.

Deze dingen werden door Johannes gezegd, omdat eenieder ook heden niet anders dan versted kan staan, wanneer hij dat godsdienstige ziet, zo heilig en glanzend in de uiterlijke dingen en niet weet dat het zo profaan en afschuwelijk is in de innerlijke dingen.

732. En de engel zei tot mij: Waarom verwondert gij u? Ik zal u zeggen het mysterie van de vrouw en van het beest dat haar draagt, hebbende de zeven hoofden en de tien hoornen, betekent, onthuld wat de dingen die voorafgaan en gezien zijn, betekenen. Dit behoeft geen verdere ontvouwing.

733. Het beest dat gij gezien hebt, was en is niet, betekent het Woord bij hen als heilig erkend en toch in werkelijkheid niet erkend.

Dat met het beest het Woord wordt aangeduid, zie nr. 723, met het was en is niet, wordt aangeduid dat het als heilig is erkend en toch in werkelijkheid niet is erkend.

Dat het Woord bij hen is geweest en ook is en dat het er toch niet is, is bekend; het wordt weliswaar als heilig erkend, omdat het handelt over de Heer en over Zijn mogendheid over de hemel en over de Kerk en over Petrus en diens sleutels, niettemin wordt het niet erkend; het wordt immers niet door het volk gelezen, omdat het daarvan wordt afgehouden het te lezen en met verschillende bedenksels door monniken daarvan wordt afgebracht, ja zelfs aan het volk wordt verboden en het Woord slechts alleen wordt bewaard in bibliotheken en kloosters, waar ook weinigen het lezen, te minder aan enig ware daarin aandacht schenken; maar zij letten slechts op de uitspraken van de Paus, waarvan zij zeggen dat zij in een eendere heiligheid zijn; ja zelfs, wanneer zij vanuit het hart spreken, smaden en lasteren zij het Woord.

Hieruit kan vaststaan, dat met het beest dat was en is niet, wordt aangeduid het Woord bij hen als heilig erkend en toch in werkelijkheid niet erkend.

734. En het zal gaan opklimmen vanuit de afgrond en ten verderve heengaan, betekent dat in de vergadering van paus en kardinalen enige malen is beraadslaagd over het opnemen en het lezen van het Woord door de leken en het gewone volk, maar dat het verworpen werd. Met het beest dat zal gaan opklimmen, wordt het Woord aangeduid, zoals eerder in de nrs. 723, 733; met de afgrond waaruit het zal gaan opklimmen, kan niet iets anders worden aangeduid, dan dat godsdienstige en voornamelijk waar de troon ervan is, dus de vergadering van paus en kardinalen; de oorzaak waarom het een afgrond is, is deze, dat wat daar wordt besloten, de heerschappij beoogt over de heilige dingen van de Kerk en over de hemel, dus over alle dingen van de Heer en van Zijn Woord, nr. 729; dit hebben zij als de wezenlijke dingen tot doel, maar het goede van de Kerk en het heil van de zielen als de formele dingen voor middelen tot het doel; met heengaan ten verderve wordt aangeduid verworpen worden. Dat daar enige malen is beraadslaagd over het opnemen en het lezen van het Woord door de leken en het gewone volk, maar dat het verworpen werd, is uit de kerkgeschiedenis bekend; het is ook voorgesteld door een paus, die nu onder de hervormden en de gezegenden is, waarover in ‘het vervolg aangaande de geestelijke wereld’, nr. 59, maar het werd niet aanvaard; en vooral is dit bekend uit de ‘Bul Unigenitus’ en bovendien uit de concilies.

735. En verwonderd zullen zijn die op de aarde wonen, wier namen niet zijn geschreven in het Boek des Levens, van de grondlegging der wereld af, ziende het beest dat was en is niet, hoewel het is, betekent de verbazing van hen die van dat godsdienstige zijn, allen die vanaf de instauratie ervan hebben gestreefd naar de heerschappij over de hemel en de aarde, dat het Woord, hoewel het dus is verworpen er nochtans is.

Met verwonderd zijn, wordt zich verbazen aangeduid; met hen die op de aarde wonen, worden degenen aangeduid die van de Kerk zijn, hier zij die van dat godsdienstige zijn, zoals eerder in nr. 721; van wie de namen niet zijn geschreven in het Boek des Levens, van de grondlegging der wereld af, betekent degenen die niet in de Heer geloven en niet in de leer zijn vanuit het Woord, allen van de instauratie van de Kerk af, hier van de instauratie van dit godsdienstige af, nrs. 588, 589; en dezen zijn geen anderen dan zij die streven naar de heerschappij over de hemel en over de aarde; met het beest dat was en niet is, hoewel het is, wordt aangeduid dat het Woord, dat dus is verworpen, er nochtans is.

Hieruit blijkt dat met verwonderd zullen zijn die op de aarde wonen en van wie de namen niet zijn geschreven in het Boek des Levens, van de grondlegging der wereld af, ziende het beest dat was en niet is, hoewel het is, wordt aangeduid de verbazing van hen die uit dat godsdienstige zijn, allen die van die instauratie af hebben gestreefd naar de heerschappij over de hemel en de aarde, dat het Woord, hoewel het dus is verworpen er nochtans is; allen immers die naar de heerschappij over de heilige dingen van de Kerk en over de hemel streven, haten het Woord, omdat zij de Heer haten, zo al niet met de mond, dan toch met het hart; dat dit zo is, weten weinigen in de wereld, omdat zij dan in het lichaam zijn; maar het wordt geopenbaard na de dood, wanneer eenieder in zijn geest is; vandaar is het, dat zij verwonderd zijn dat het Woord er nochtans is, hoewel het dus is verworpen, zoals eerder in nr. 734 is gezegd.

Dat het Woord er nochtans is, is omdat het Goddelijk is, en de Heer in Dit is.

736. Dit is het gemoed, hebbende wijsheid, betekent dat dit de uitlegging is in de natuurlijke zin, maar voor hen die in de geestelijke zin uit de Heer zijn.

Dit is het gemoed, betekent dat dit het verstand en de uitlegging is van de dingen die gezien zijn; hebbende wijsheid, betekent voor hen die innerlijk wijs zijn; dat het de uitlegging in de natuurlijke zin is voor hen die in de geestelijke zin zijn, is omdat de uitlegging door de engel is gedaan in de natuurlijke zin en niet in de geestelijke zin; hij zei immers dat de zeven hoofden van het beest zeven bergen waren en eveneens dat het zeven koningen zijn en dat een van hen is en de ander nog niet gekomen is; en verder, dat het beest de achtste is en van de zeven, en nog meer dingen, die volgen tot aan het einde van het hoofdstuk; en deze dingen kunnen niet worden verstaan dan alleen door hen die in de geestelijke zin uit de Heer zijn; daarom wordt het aangeduid met hebbende wijsheid.

Dat de uitlegging door de engel in de natuurlijke en niet in de geestelijke zin werd gedaan, is omdat de natuurlijke zin de basis, de samenhouder en het firmament is van de geestelijke en hemelse zin ervan; zie het werk 'de Leer van het Nieuwe Jeruzalem aangaande de Gewijde Schrift', nrs. 27 tot 49; en daarom zijn ook de uitleggingen elders in het Woord gegeven in de natuurlijke zin, die weliswaar niet innerlijk kunnen worden verstaan dan alleen door de geestelijke zin, zoals men kan zien bij de profeten en eveneens bij de evangelisten in vele plaatsen.

737. De zeven hoofden zijn zeven bergen, waarop de vrouw zit en zeven koningen zijn het, betekent de Goddelijke Goede en Goddelijke Ware dingen van het Woord, waarop het rooms-katholieke godsdienstige is gegrondvest, mettertijd vernietigd en tenslotte ontwijfd.

Aangezien met het scharlaken beest het Woord wordt aangeduid en daarom met de hoofden ervan worden aangeduid de goede dingen van de liefde en de ware dingen van de wijsheid daar, wordt daarom het Woord, zodanig als het is ten aanzien van die twee bij hen die onder Babylon worden verstaan, hier beschreven; het Goddelijk Goede van de liefde daar met de bergen en het Goddelijk Ware daar met de koningen; dat met de bergen de goede dingen van de liefde worden aangeduid, zie de nrs. 336, 339; en dat met de koningen de ware dingen van de wijsheid worden aangeduid, nrs. 20, 664, 704; en dat met het hoofd, wanneer over de Heer wordt gehandeld, de Goddelijke Liefde van de Goddelijke Wijsheid en de Goddelijke

Wijsheid van de Goddelijke Liefde van Hem wordt aangeduid, nrs. 47, 538, 568; en dat met zeven alles en het volledige wordt aangeduid en dat het wordt gezegd van de heilige dingen, nrs. 10, 391, 657; en dat met de vrouw het rooms-katholieke godsdienstige wordt aangeduid, nr. 723; vandaar nu worden met de zeven hoofden zijn zeven bergen, waarop de vrouw zit de Goddelijke Goede en de Goddelijke Ware dingen van het Woord aangeduid, waarop het rooms-katholieke godsdienstige is gegrondvest; de oorzaak hiervan is de volgende: dat door dit godsdienstige het gehele Woord is ontwijd en geschonden, waarover eerder in de nrs. 717, 719-721, 723, 728-730.

Er wordt gezegd, mettertijd ontwijd, aangezien het Woord in de aanvang voor hen heilig was, maar naarmate zij zagen dat zij door de heilige dingen van de Kerk konden heersen, traden zij van het Woord terug en erkenden zij als even heilig, maar in werkelijkheid als hoger hun eigen uitspraken, geboden en statuten; en tenslotte droegen zij alle mogendheid van de Heer op zich over, zonder iets over te laten; vanwege hun eerste staat, toen zij het Woord heilig beschouwden, is het dat Lucifer, onder wie Babel wordt verstaan, nr. 717, de zoon des dageraads wordt genoemd, maar het is vanwege de latere staat, dat hij in de hel werd neergelaten, (Jesaja 14); maar meer hierover zie het werk ‘de Wijsheid van de Engelen aangaande de Goddelijke Voorzienigheid’, nr. 257.

Het kan de schijn hebben alsof onder de zeven bergen waarop de vrouw zat, Rome wordt verstaan, omdat het op zeven bergen is gebouwd, waarnaar het ook de naam heeft; maar al zij het zo, dat men Rome daaronder verstaat, aangezien daar de troon en de rechterstoel van dat godsdienstige is, toch worden hier met de zeven bergen de Goddelijke Goede dingen van het Woord en vandaar van de Kerk aangeduid, echter ontwijd, want het getal zeven voegt niet iets anders dan het heilige toe, hier, dat het ontwijd is, zoals hetzelfde getal het elders doet; zoals dat gesproken wordt van ‘*de zeven geesten voor de troon Gods*’, (Openbaring 1:4); ‘*zeven kandelaars, waar in het midden de Zoon des Mensen was*’, (Openbaring 1:13; 2:1); ‘*de zeven sterren*’, (Openbaring 2:1; 3:1); ‘*de zeven lampen van vuur voor de troon*’, (Openbaring 4:5); ‘*de zeven zegels waarmee het Boek verzegeld was*’, (Openbaring 5:1); ‘*de zeven hoornen en de zeven ogen van het Lam*’, (Openbaring 5:6); ‘*de zeven engelen met de zeven bazuinen*’, (Openbaring 8:2); ‘*de zeven donderslagen*’, (Openbaring 10:3,4); ‘*de zeven engelen hebbende de zeven plagen in de fiolen*’, (Openbaring 15:1,6,7).

Evenzo hier, dat ‘*het scharlaken beest zeven hoofden had*’ en dat ‘*de zeven hoofden zeven bergen*’ waren en eveneens ‘*zeven koningen waren*’.

738. De vijf zijn gevallen en de een is, en de ander is nog niet gekomen en wanneer hij zal gekomen zijn, moet hij korte tijd blijven, betekent dat alle Goddelijke Ware dingen van het Woord zijn vernietigd, behalve dit ene dat aan de Heer gegeven is alle mogendheid in de hemel en op aarde; en behalve het andere dat nog niet in overweging is gekomen en wanneer het daartoe komt, niet zal aanblijven, namelijk dit, dat het Menselijke van de Heer Goddelijk is.

Met vijf wordt niet vijf aangeduid, maar alle overige dingen, hier alle overige Goddelijke Ware dingen van het Woord, die met de koningen worden aangeduid; want getallen in de Openbaring en in het algemeen in het Woord, betekenen de hoedanigheid van de zaken waarmee zij verkoppeld zijn, het zijn als het ware adjectieven die met substantieven verkoppeld zijn of ook zoals predicaten die aan de subjecten zijn toegevoegd, zoals men kan zien uit de getallen: twee, drie, vier, zes, zeven, tien, twaalf, honderdvierenveertig, waarover eerder; hier dus betekent vijf alle overige dingen, omdat zeven alle heilige dingen van het Woord betekent en er volgt dat de een is en dat de ander zal komen, dus dat er twee zijn vanuit alle die zijn overgebleven; daaruit blijkt, dat met de vijf zijn gevallen, wordt aangeduid dat alle overige dingen zijn vernietigd; gezegd wordt vallen, omdat er gehandeld wordt over koningen die door het zwaard vallen; met de Een is, wordt niet iets anders aangeduid dan dit Goddelijk Ware, dat aan de Heer gegeven is alle mogendheid in de hemel en op aarde,

volgens de woorden van de Heer Zelf, (Mattheüs 28:18; Johannes 13:3; 17:2,3,10), zie ook nr. 618; dat dit Ene niet is vernietigd, is omdat zij anders niet aan zich de heerschappij over alle dingen van de Kerk en van het Woord en over de hemel zouden kunnen toekennen.

Met de ander die nog niet gekomen is en wanneer hij gekomen zal zijn, moet hij korte tijd blijven, wordt aangeduid het Goddelijk Ware dat nog niet in overweging is gekomen en wanneer het daartoe komt, bij hen niet zal aanblijven, namelijk dit: dat het Menselijke van de Heer Goddelijk is; gezegd wordt dat hij korte tijd moet blijven, omdat het volgens de Goddelijke Voorzienigheid is, nr. 686.

Dat het een Goddelijk Ware is dat het Menselijke van de Heer Goddelijk is, zie het werk ‘de Leer van het Nieuwe Jeruzalem aangaande de Heer’, van de aanvang tot het einde.

Maar dat het nog niet in overweging is genomen, is omdat zij, nadat zij alle mogendheid van de Heer op zich hadden overgedragen, het Menselijke van de Heer niet als Goddelijk konden erkennen, omdat het dan door de leken en het gewone volk zou gezegd worden dat zij de Goddelijke Mogendheid op zich hadden overgedragen en dat zo de paus zelf God was en zijn dienaren goden; maar dat dit niettemin toch in overweging zal komen, kan hieruit vaststaan dat dit in de Openbaring is voorzegd.

Dat zij dit Andere, namelijk dat het Menselijke van de Heer Goddelijk is, hebben gezien, hoewel zoals met gesloten ogen, blijkt uit deze dingen bij hen, dat zij zeggen dat in de Eucharistie niet alleen het Lichaam en het Bloed van de Heer is, maar ook de Ziel en de Goddelijkheid van Hemzelf, dus dat er is de alomtegenwoordigheid zowel van Zijn Menselijke als van Zijn Goddelijke en het Menselijke kan niet alomtegenwoordig zijn, tenzij het Goddelijk is; en verder hieruit dat zij zeggen, dat Christus ten aanzien van het Lichaam en het Bloed en tegelijk ten aanzien van de Ziel en de Goddelijkheid door de Eucharistie in hen is en zij in Hem zijn en dit wordt gezegd van Zijn Menselijke; en dit kan niet gezegd worden, omdat het onbestaanbaar is, tenzij zijn Menselijke Goddelijk is; behalve deze dingen zeggen zij ook, dat de heiligen met Christus regeren en dat Christus moet worden aanbeden en dat de heiligen moeten worden aangeroepen en vereerd en verder dat Christus het ware Licht is en dat zij in Hem leven en verdienste hebben en andere dergelijke dingen, die de Goddelijkheid van Zijn Menselijke in zich sluiten; deze dingen zijn uit het concilie van Trente en uit de bul; dus, dat zij, zoals eerder gezegd, dat ware zien, maar evenals met gesloten ogen.

739. En het beest dat was en niet is, is zelf de achtste en van de zeven is het en ten verderve gaat het heen, betekent dat het Woord, waarover eerder, het Goddelijk Goede Zelf is en dat het is het Goddelijk Ware en dat het van de leken en het gewone volk wordt afgenomen, opdat niet de ontwijdingen en de echtbrekingen daar door de voorgangers bedreven, verschijnen en eerstgenoemden vanwege dit terugtreden.

Met het beest dat was en niet is, wordt het Woord aangeduid, zoals eerder in vers 8; daarmee dat het zelf de achtste is, hier de achtste berg, wordt aangeduid dat het het Goddelijk Goede Zelf is; met de zeven bergen immers worden de Goddelijke Goede dingen van het Woord aangeduid, nr. 737; vandaar wordt daarmee dat het beest zelf de achtste berg is, aangeduid dat het het Goddelijk Goede Zelf is; met het achtste wordt ook het goede aangeduid; en omdat alle goede dingen van het Woord bij hen zijn ontwijd, wordt niet gezegd dat het zelf van de zeven bergen is, zoals eerder van de zeven koningen, met wie de Goddelijke Ware dingen van het Woord worden aangeduid, waarvan niet alle geschonden zijn, nrs. 737, 738; uit deze weinige dingen kan men de verborgenheid zien die in deze woorden ligt verscholen; daarmee dat het ten verderve heengaat, wordt aangeduid dat het wordt verworpen, zoals in nr. 734; maar omdat het Woord niet zó wordt verworpen, of het wordt toch als heilig erkend, maar van de leken en het gewone volk wordt afgenomen, opdat niet de ontwijdingen van het goede en de echtbrekingen van het ware daar door de voorgangers bedreven, verschijnen en de leken vanwege dit terugtreden, daarom wordt dit, omdat het de oorzaak zelf is, met heengaan ten verderve aangeduid.

Dat het Woord is het Goddelijk Goede en het Goddelijk Ware Zelf, is omdat in alle en de afzonderlijke dingen ervan het huwelijk van de Heer en de Kerk is en vandaar het huwelijk van het goede en het ware; en verder, omdat in de afzonderlijke dingen ervan een hemelse zin en een geestelijk zin is en in de hemelse zin het Goddelijk Goede is en in de geestelijke zin het Goddelijk Ware is; en deze zijn in het Woord, omdat de Heer het Woord is; welke dingen alle zijn aangetoond in het werk ‘de Leer van het Nieuwe Jeruzalem aangaande de Gewijde Schrift’, te Amsterdam uitgegeven.

740. En de tien hoornen die gij gezien hebt, tien koningen zijn het, die het koninkrijk nog niet hebben ontvangen, betekent het Woord ten aanzien van de macht vanuit de Goddelijke Ware dingen, bij hen die in het koninkrijk Frankrijk zijn en niet zozeer onder het juk van de pauselijke heerschappij zijn, bij wie evenwel de Kerk dus nog niet gescheiden is van het rooms-katholieke godsdienstige.

Dat deze dingen zijn gezegd ten aanzien van hen die in het koninkrijk Frankrijk zijn, kan vaststaan uit de reeks van de dingen in de geestelijke zin; nu wordt immers gehandeld over de opname van het Woord door hen die in de christelijke wereld zijn; over de opname van het Woord en vandaar over de staat van de Kerk bij de rooms-katholieken, vers 9,10,11; over de opname van het Woord en vandaar over de staat van de Kerk bij hen die dat godsdienstige niet dan alleen naar de uiterlijke dingen zijn toegedaan en dezen zijn voornamelijk in het koninkrijk Frankrijk, vers 12,13,14.

Over de overigen, die weliswaar dat godsdienstige belijden, maar toch in verschillende dingen van mening verschillen, vers 15; en over de protestanten of de hervormden, die van dat godsdienstige volledig zijn teruggetreden, vers 16,17.

Maar dat hier over deze godsdiensten wordt gehandeld, kan men in het geheel niet weten, tenzij men weet dat onder het scharlaken beest het Woord wordt verstaan en dat de Kerk is volgens de opneming van het Woord; dat onder het scharlaken beest het Woord wordt verstaan, zie nr. 723; en dat de Kerk de Kerk is vanuit het Woord en volgens het verstand ervan, zie het werk ‘de Leer van het Nieuwe Jeruzalem aangaande de Gewijde Schrift’, nrs. 76 tot 79.

Met de hoornen, hier de hoornen van het beest, wordt de macht van het Woord aangeduid en met de tien hoornen veel macht, hier de Goddelijke macht, zie de nrs. 270, 539, 724; dat met de koningen degenen worden aangeduid die in de Goddelijke Ware dingen vanuit het Woord zijn en abstract genomen de Goddelijke Ware dingen daar, nrs. 20, 664, 704; en dat onder tien niet wordt verstaan tien, maar velen en vele dingen, nr. 101; met het koninkrijk wordt de Kerk vanuit het Woord aangeduid, omdat met de koningen degenen worden aangeduid die in de Goddelijke Ware dingen vanuit het Woord zijn en abstract genomen de Goddelijke Ware dingen daar; vandaar worden met ‘*die het koninkrijk nog niet hebben ontvangen*’, degenen aangeduid bij wie de Kerk dus nog niet gescheiden is van het rooms-katholieke godsdienstige. Hieruit kan men zien, dat met ‘de tien hoornen zijn tien koningen, die het koninkrijk nog niet hebben ontvangen’, het Woord wordt aangeduid ten aanzien van de macht vanuit de Goddelijke Ware dingen, bij hen die in het koninkrijk Frankrijk zijn en ook elders, ook bij degenen die jansenisten worden genoemd en niet zozeer onder het juk van de pauselijke heerschappij zijn, bij wie evenwel nog niet de Kerk zozeer gescheiden is van het rooms-katholieke godsdienstige.

Gezegd wordt de Kerk bij hen die in het koninkrijk Frankrijk zijn, nog niet gescheiden van het rooms-katholieke godsdienstige, omdat zij daarmee voor wat betreft de uiterlijke dingen samenhangt, maar dus niet zo in de innerlijke dingen; de uiterlijke dingen zijn de formele en de innerlijke zijn de wezenlijke dingen; dat zij nog daar samenhangen, is omdat daar zoveel kloosters zijn en omdat de priesterambten daar onder de rechtsbevoegdheid van de pauselijken zijn en dezen zijn in elk formele volgens de pauselijke uitspraken en statuten en vandaar zijn er zeer velen nog in de wezenlijke dingen van dat godsdienstige en daarom is de

Kerk daar nog niet gescheiden; dit is het, wat daarmee wordt aangeduid, dat zij het koninkrijk nog niet hebben ontvangen.

741. Maar mogendheid evenals koningen één uur ontvangen met het beest, betekent dat het Woord bij hen kracht heeft en zij door het Woord kracht hebben, alsof zij in de Goddelijke Ware dingen ervan waren.

Met mogendheid ontvangen met het beest wordt aangeduid tezamen met het Woord kracht hebben, dus dat het Woord bij hen kracht heeft en zij door het Woord kracht hebben; met mogendheid ontvangen wordt aangeduid kracht hebben en met het beest wordt het Woord aangeduid, nr. 723.

Met evenals koningen, wordt aangeduid alsof zij in de Goddelijke Ware dingen vanuit het Woord waren; dat met de koningen degenen worden aangeduid die in de Goddelijke Ware dingen vanuit het Woord zijn en abstract genomen de Goddelijke Waarheden daar, zie de nrs. 20, 664, 704, 740; met één uur wordt aangeduid een tijd lang en ook enigermate; hieruit blijkt, dat met mogendheid evenals koningen één uur ontvangen met het beest, wordt aangeduid dat het Woord bij hen kracht heeft en zij door het Woord, alsof zij in de Goddelijke Waarheden ervan waren..

Dit is gezegd, omdat zij erkennen dat het Woord Goddelijk is geïnspireerd en vandaar dat de kerk de Kerk is krachtens het Woord; toch putten zij de Goddelijke Ware dingen nog niet daaruit, maar slechts deze algemene dingen: dat alleen God moet worden vereerd en dat niet enig mens zoals God is; en dat de aan Petrus gegeven mogendheid niet in zich Goddelijk is en dat het toch Goddelijk is de hemel te openen en te sluiten, omdat dit niet in de eigen mogendheid van de mens ligt; dit bevestigen zij bij zich vanuit het Woord, maar voor de anderen die het Woord horen, vanuit de redelijkheid, die bij eenieder die in de ware dingen wil zijn, krachtens de aanhoudende invloeiing vanuit de hemel wordt gegeven; dat zij niet verder voortgaan en vanuit het Woord leerstellingen van het geloof en van het leven putten, is vanuit de Goddelijke Voorzienigheid van de Heer, omdat zij in de uiterlijke of de formele dingen nog samenhangen met het rooms-katholieke godsdienstige, opdat zij het ware en het valse niet vermengen en daaruit een innerlijke worsteling opkomt, die is zoals een gisting, die verstoort.

742. Dezen hebben één mening en hun macht en mogendheid zullen zij aan het beest overgeven, betekent dat zij eensgezind erkennen, dat de regering en de heerschappij over de Kerk er enig en alleen is door het Woord.

Met één mening hebben, wordt aangeduid eensgezind erkennen; met macht en mogendheid aan het beest overgeven, wordt aangeduid de regering en de heerschappij over de Kerk aan het Woord toekennen; dat het is de regering en de heerschappij over de Kerk, is omdat er over die dingen wordt gehandeld, omdat er over het Woord wordt gehandeld; hieruit blijkt dat met ‘dezen hebben één mening en hun macht en mogendheid zullen zij aan het beest overgeven’, wordt aangeduid dat zij eensgezind erkennen, dat de regering en de heerschappij over de Kerk er enig en alleen is door het Woord.

Zij erkennen weliswaar de paus als het hoofd van de Kerk, maar de regering en de heerschappij van hem over de Kerk niet zoals die van het hoofd over het lichaam, maar zoals het hoogste is boven het lichaam, dat niet regeert en heerst vanuit zich, maar vanuit God door het Woord en dat dan gehoorzaamd moet worden; dus dat de uitlegging van het Woord niet staat aan hem alleen naar willekeur, zoals dit gebeurt, omdat zo het Goddelijk gezag van het Woord wordt verdraaid en vergaat.

743. Dezen zullen strijden met het Lam, maar het Lam zal hen overwinnen, omdat Het Heer der heren is en Koning der koningen, betekent de strijd van de Heer met hen over de

erkenning van Zijn Goddelijk Menselijke, omdat de Heer in Dit is de God van hemel en aarde en eveneens in het Woord.

Onder de strijd van hen met de Heer en van de Heer met hen, wordt niet verstaan de strijd zodanig als die is van de zijde van de bozen en met de bozen, maar zodanig als die is van de zijde van degenen en met degenen die nog niet in de ware dingen zijn ten aanzien van de Heer; onder het Lam wordt de Heer verstaan ten aanzien van het Goddelijk Menselijke en eveneens ten aanzien van het Woord, nrs. 269, 291, 595; en met hen overwinnen wordt aangeduid overwinnen door het Woord; omdat Hij is de Heer der heren en de Koning der koningen, betekent omdat Hij de God van hemel en aarde is; krachtens Zijn heerschappij over alle goede dingen van de hemel en van de Kerk wordt Hijzelf Heer der heren genoemd en krachtens Zijn Koningschap over alle ware dingen van de hemel en van de Kerk wordt Hij Koning der koningen genoemd, nr. 664; hieruit blijkt, dat met dezen zullen strijden met het Lam en het Lam zal hen overwinnen, omdat Het is de Heer der heren en de Koning der koningen, wordt aangeduid de strijd van de Heer met hen ten aanzien van de erkenning van het Goddelijk Menselijke van de Heer, omdat de Heer in Zijn Goddelijk Menselijke de God van hemel en aarde is.

Dat de Heer de God van hemel en aarde is, leert Hijzelf met deze klaarblijkende woorden:

‘Alle dingen die de Vader heeft, zijn de Mijne’, (Johannes 16:15).

‘De Vader heeft alle dingen in de hand van de Zoon gegeven’, (Johannes 3:35,36; 13:3).

‘Vader, Gij hebt Mij mogendheid gegeven over alle vlees; al Mijn dingen zijn de Uwe en Uw dingen zijn de Mijne’, (Johannes 17:2,3,10).

‘Mij is gegeven alle mogendheid in de hemel en op aarde’, (Mattheüs 28:18).

‘Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven; niemand komt tot de Vader dan door Mij; wie Mij kent en ziet, kent en ziet de Vader, omdat Ik in de Vader ben en de Vader in Mij is’, (Johannes 14:6-11).

‘De Vader en Ik zijn één’, (Johannes 10:30).

‘Dat een elk die in de Heer gelooft, het eeuwige leven heeft en dat wie niet gelooft in Hem, het eeuwige leven niet ziet’, (Johannes 3:15,17,18,36; 6:47; 11:26) en elders.

Wie weet niet, dat *‘de Heer is ontvangen uit God Vader’*, (Lukas 1:34,35); en wie kan vandaar niet weten dat God Vader, dus Jehovah, het Menselijke heeft aangenomen in de wereld en vandaar dat het Menselijke het Menselijke van God Vader is en dus dat God Vader en Hijzelf één zijn, zoals de ziel en het lichaam één zijn?

Kan dus iemand tot de ziel van een mens gaan en daaruit neerdalen tot diens lichaam?

Moet men niet tot diens menselijke gaan en gaat men niet dan tot diens ziel?

Met deze en tal van andere dingen, die in het Woord zijn, zal het Lam hen overwinnen; en laten zij daarom, wanneer zij hebben opgehouden de paus te vereren, Hemzelf vereren, van wie de paus zegt alle mogendheid over de Kerk en de hemel te hebben; de paus is een mens en de Heer is God en God alleen moet worden toegegaan, aangeropen en aanbeden worden, dat wil zeggen vereerd worden.

‘Heer alleen is de heilige Die moet worden aangeropen’, (Openbaring 15:4).

Ik weet dat zij zullen denken: hoe kan Jehovah Vader, die de Schepper van het heelal is, neerdalen en het menselijke aannemen?

Maar laten zij ook bedenken: hoe kan de Zoon uit het eeuwige, Die evenwaardig is aan de Vader en eveneens Schepper van het heelal, dat doen? Is het niet dezelfde zaak?

Er wordt gezegd de Vader en de Zoon uit het eeuwige, maar er is niet enige Zoon uit het eeuwige; het is het Goddelijk Menselijke, Dat wordt genoemd de Zoon, gezonden in de wereld, (Lukas 1:34,35).

Maar over deze dingen zie verderop in nr. 962.

744. En die met Hem zijn, geroepenen, uitverkorenen en getrouwen, betekent dat degenen die alleen tot de Heer gaan en Hem vereren, degenen zijn die in de hemel komen, zowel zij die in

de uiterlijke dingen van de Kerk zijn, als zij die in de innerlijke en in de binnenste dingen ervan zijn.

Die met Hem zijn, betekent die tot de Heer gaan; die immers zijn met Hem; met de geroepenen, de uitverkorenen en de getrouwen, worden degenen aangeduid die in de uiterlijke, in de innerlijke en in de binnenste dingen van de Kerk zijn, die, omdat zij in de Heer zijn, in de hemel komen.

Onder de geroepenen worden weliswaar allen verstaan, omdat allen geroepen zijn, maar onder de geroepenen die met de Heer zijn, worden degenen verstaan die in de hemel met de Heer zijn, zoals genoemd worden allen die op de bruiloft met de Bruidegom zijn; onder de uitverkorenen wordt niet verstaan dat enigen zijn uitverkoren krachtens voorbeschikking, maar zij die met de Heer zijn worden zo genoemd; onder de getrouwen worden degenen verstaan die het geloof in de Heer hebben.

Dat het degenen zijn die in de uiterlijke, in de innerlijke en in de binnenste dingen van de Kerk zijn, is omdat de Kerk van de Heer evenals de hemel wordt onderscheiden in drie graden: in de laatste graad zijn zij die in de uiterlijke dingen ervan zijn; in de tweede graad zijn zij die in de innerlijke dingen ervan zijn en in de derde graad zijn zij die in de binnenste dingen ervan zijn.

Zij die in de uiterlijke dingen van de Kerk met de Heer zijn, worden geroepenen genoemd, zij die in de innerlijke dingen ervan zijn, worden uitverkorenen genoemd en zij die in de binnenste dingen ervan zijn, worden getrouwen genoemd; zo immers worden zij in het Woord genoemd, waar Jakob de geroepene wordt genoemd en Israël de uitverkorene, aangezien daar onder Jakob degenen worden verstaan die in de uiterlijke dingen van de Kerk zijn en onder Israël zij die in de innerlijke dingen ervan zijn.

Dat hier wordt gezegd ‘die met Hem geroepenen, uitverkorenen en getrouwen’, is omdat voorafgaat, dat zij zullen strijden met het Lam en het Lam hen zal overwinnen, opdat zij weten dat zij die de Heer overwint, dat wil zeggen, door het Woord overtuigt, met Hem in de hemel zijn, sommigen in de laatste hemel, anderen in de tweede en weer anderen in de derde, eenieder volgens zijn opneming.

745. En hij zei tot mij: De wateren die gij gezien hebt, waar de loonhoer zit, volken en scharen zijn het en natiën en tongen, betekent dat zij onder de pauselijke heerschappij zijn, maar in de ware dingen van het Woord door dat godsdienstige op verschillende wijze geschonden en ontwijd, die van verschillende leer en scholing en van verschillende godsdienst en verschillende belijdenis ervan zijn.

De wateren die hij zag, waar de loonhoer zit, zijn de wateren die in vers 1 van dit hoofdstuk worden vermeld, waar gezegd wordt: Ik zal u tonen het gericht van de loonhoer, zittende op vele wateren; dat met de wateren daar de geschonden en ontwijde ware dingen van het Woord worden aangeduid, zie nr. 719.

Dat er gezegd wordt dat die wateren volken en scharen, natiën en tongen zijn, is omdat daarmee al degenen worden aangeduid die onder de pauselijke heerschappij zijn uit verschillende leer, scholing, godsdienst en belijdenis; met de volken immers worden degenen aangeduid die in de leer zijn, nr. 483; met de scharen zij die in een scholing zijn, met de natiën zij die in een godsdienst zijn, nr. 483 en met de tongen zij die in een belijdenis zijn, nrs. 282, 483.

Dat deze dingen nu worden gezegd, is omdat in hetgeen voorafgaat wordt gehandeld over de opneming en het verstand van het Woord door hen die in dat katholiek godsdienstige zijn, vers 8 tot 11; en daarna over de opneming en het verstand van het Woord door de edele Franse natie, van vers 12 tot 14; hier dus over de opneming en het verstand van het Woord bij de overigen onder de pauselijke heerschappij; daarna wordt in wat volgt in vers 16 en 17 gehandeld over de protestanten; zo zijn dus al die dingen in de juiste volgorde voorzegd.

Dat er onder de pauselijke heerschappij zijn, die in verschillende leer, scholing, godsdienst en belijdenis zijn, is bekend; dat godsdienstige wordt immers niet op eendere wijze in de verschillende koninkrijken beoefend.

746. En de tien hoornen die gij gezien hebt op het beest, dezen zullen de loonhoer haten, betekent het Woord ten aanzien van de macht vanuit de Goddelijke Ware dingen bij de protestanten, die het juk van de pauselijke heerschappij geheel en al van zich hebben afgeworpen.

Er wordt, zowel hier als eerder in vers 12, gezegd ‘de tien hoornen die gij gezien hebt’, daar, ‘tien koningen zijn het’, hier echter ‘dezen’, omdat daar evenals hier, gehandeld wordt over hen die van het rooms-katholieke zijn teruggetreden, maar eerdergenoemden voor een deel, dezen echter geheel en al; dat hier wordt gehandeld over de protestanten of hervormden, blijkt uit deze volgende dingen, namelijk dat zij de loonhoer verlaten en naakt zullen maken, haar vlezen zullen eten en haar met vuur verbranden en hun koninkrijk aan het beest geven; dat met de tien hoornen die gij gezien hebt op het beest, wordt aangeduid het Woord ten aanzien van de macht vanuit het Goddelijke Ware dingen, zie nr. 740; de loonhoer haten, is het rooms-katholieke godsdienstige niet verdragen en daarom het juk van de pauselijke heerschappij van zich afwerpen.

747. En verlaten zullen zij haar maken en naakt, betekent dat zij zich zullen ontdoen van de valse en de boze dingen ervan.

Met haar verlaten maken, wordt aangeduid zich ontdoen van de valse dingen ervan en met haar naakt maken, wordt aangeduid zich ontdoen van de boze dingen ervan, want zij maken haar verlaten en naakt bij zich; van verlating wordt in het Woord gesproken met betrekking tot de ware en de valse dingen en van naaktheid met betrekking tot de goede en de boze dingen, zoals kan vaststaan uit wat over de naaktheid eerder in de nrs. 213, 706 is aangevoerd. Hieruit kan vaststaan, dat met zij zullen haar verlaten maken en naakt, wordt aangeduid dat zij zich zullen ontdoen van alle valse en boze dingen van dat godsdienstige.

Dat de protestanten of de hervormden dat zo hebben gedaan, is bekend.

748. En haar vlezen zullen zij eten en haar verbranden met vuur, betekent dat zij de boze en de valse dingen die aan dat godsdienstige eigen zijn, uit haat zullen verdoemen en bij zich vernietigen en het godsdienstige zelf zullen verwensen en bij zich verdelgen.

Deze dingen worden gezegd ten aanzien van de protestanten, die dus zo zullen doen met de loonhoer, dat wil zeggen, met het rooms-katholieke godsdienstige; met haar vlezen eten, wordt aangeduid de dingen die aan dat godsdienstige eigen zijn, namelijk de boze en de valse dingen, uit haat bij zich verdoemen en vernietigen, waarover hierna; en met haar met vuur verbranden, wordt aangeduid het godsdienstige zelf als profaan verwensen en bij zich verdelgen; dat met vuur verbranden dit is, is omdat de straf voor de ontwijding van het heilige de verbranding was; en daarom was het krachtens de Goddelijke Wet, dat *‘zij die de Naam van Jehovah ontwijdden door andere goden te vereren, met vuur verbrand zouden worden, zij en al hun dingen’*, (Deuteronomium 13:12-18); *daarom ‘verbrandde Mozes het gouden kalf dat de zonen Israëls profaan vereerden, met vuur’*, (Exodus 32:20; Deuteronomium 9:21) en *‘werden de beide zonen van Aharon, omdat zij de heilige dingen hadden ontwijdd, door vuur vanuit de hemel verteerd’*, (Leviticus 10:1-6); ook wordt niet iets anders aangeduid met *‘het vuur en de brandstapel in Tofet, dan het vuur van de hel, bestemd voor hen die de heilige dingen ontwijdden’*, (Jesaja 30:33; Jeremia 7:31,32; 19:5,6; 2 Koningen 23:10); zij vereerden daar immers Moloch met een schandelijk offer.

Aangezien met het vierde beest, bij Daniël, een godsdienstige wordt aangeduid dat het Woord en vandaar de heilige dingen van de Kerk ontwijdd, nr. 717, wordt daarom gezegd *‘dat het met vuur werd verbrand’*, (Daniël 7:11).

Omdat het nu een profane eredienst is, de mens te vereren in plaats van de Heer, wordt daarom hier gezegd, dat zij de loonhoer zelf met vuur hebben verbrand, waarmee wordt aangeduid dat zij het godsdienstige zelf met vuur hebben verbrand, waarmee wordt aangeduid dat zij het godsdienstige zelf hebben verwenst en bij zich verdelgd.

Dat met haar vlezen eten, wordt aangeduid de boze en de valse dingen die aan dat godsdienstige eigen zijn, uit haar verdoemen en bij zich vernietigen, is omdat dit met haar vlezen eten wordt aangeduid; met de vlezen immers worden iemands eigen dingen aangeduid, die betrekking hebben op de goede en ware dingen en in de tegengestelde zin op de boze en de valse dingen; en met eten wordt verteren aangeduid, dus verdelgen; dat met het vlees het eigene van iemand wordt aangeduid, dat in zich boos is, staat vast uit deze plaatsen: *'Het is de geest die levend maakt, het vlees is tot niet wat ook nut'*, (Johannes 6:63).

'Hetgeen uit het vlees geboren is, dit is vlees; hetgeen uit de geest verwekt is, is geest', (Johannes 3:6).

'Zo velen opgenomen hebben, die heeft Hij mogendheid gegeven zonen Gods te zijn, die niet vanuit de bloeden, noch vanuit de wil des vlezes geboren zijn', (Johannes 1:12,13).

'God gedacht dat zij vlees waren, een geest die heengaat en niet wederkeert', (Psalm 78:39).

'Egypte is een mens en niet God en zijn paard vlees en niet geest', (Jesaja 31:3).

'Jeruzalem heeft gehoereerd met de zonen van Egypte, groot van vlees', (Ezechiël 16:26).

'Jezus zei tot Petrus: Vlees en bloed heeft u deze dingen niet onthuld', (Mattheüs 16:17).

'Vervloekt is hij die op een mens vertrouwt en vlees tot zijn arm stelt', (Jeremia 17:5).

Omdat het vlees het eigene van de mens betekent en zij die de ander haten, diens eigen dingen aanvallen met het plan om die te vernietigen, wordt dit daarom met de vlezen eten aangeduid, zoals eveneens in deze plaatsen: *'De stervende sterve en wie afgesneden moet worden, worde afgesneden; de overblijfselen mogen eenieder van de ander vlees eten'*, (Zacharia 11:9).

'Zij zullen Israël eten met volle mond, zij zullen, ieder het vlees van hun arm eten, Menasse Efraïm en Efraïm Menasse', (Jesaja 9:11,19,20).

'Uw verdrukkers zal Ik spijzen met hun vlees', (Jesaja 49:26).

'Zij zullen, eenieder, het vlees van hun genoten eten', (Jeremia 19:9).

Met *'het vlees der zonen en der dochteren eten'*, (Jeremia 19:9, Leviticus 26:29) wordt aangeduid, de ware en de goede dingen bij zich vernietigen; met de zonen worden immers de ware dingen aangeduid en met de dochteren de goede dingen, zie de nrs. 139, 543, 546, 612. Bovendien wordt in het Woord gezegd alle vlees en daarmee wordt de gehele mens aangeduid, (Genesis 6:12,13,17,19; Jesaja 40:5,6; 49:26; 66:16,23,24; Jeremia 25:31; 32:27; 45:5; Ezechiël 20:48; 21:4,5).

749. Aangezien God heeft gegeven in hun harten Zijn mening te doen en één mening te doen en hun koninkrijk te geven aan het beest, betekent de beslissing bij hen uit de Heer, dat zij het rooms-katholieke godsdienstige geheel en al zouden verstoten en verwensen en bij zich verdelgen en uitroeien en de eensgezinde beslissing, dat zij het Woord zouden erkennen en daarop de Kerk grondvesten.

Aangezien met de loonhoer het rooms-katholieke godsdienstige wordt aangeduid en met de tien hoornen die de loonhoer zullen haten, de protestanten worden aangeduid, zoals eerder in de nrs. 746-748, zo blijkt dat met Zijn mening doen, wordt aangeduid dat zij geoordeeld en besloten hebben dat godsdienstige geheel en al te verstoten en te verwensen en bij zich te verdelgen en uit te roeien, zoals eerder in nr. 748; en eveneens blijkt, dat met één mening doen en het koninkrijk aan het beest geven, wordt aangeduid eensgezind oordelen en besluiten, dat zij het Woord zouden erkennen en daarop de Kerk grondvesten; met het beest wordt het Woord aangeduid, zoals eerder overal, nr. 723; en met het koninkrijk wordt de Kerk aangeduid en de regering daarover, waarover hierna; daarmee dat God heeft gegeven in hun harten, wordt aangeduid dat die dingen uit de Heer zijn; dat het koninkrijk de Kerk betekent,

kan vaststaan uit deze plaatsen: *‘De zonen des koninkrijks zullen worden uitgeworpen in de uiterlijke duisternis’*, (Mattheüs 8:12)

‘Het zaad zijn de zonen des koninkrijks’, (Mattheüs 13:38).

‘Die het Woord des koninkrijks hoort en niet daarop let’, (Mattheüs 13:19).

‘Het koninkrijk Gods zal van u weggenomen worden en gegeven aan een natie makende vruchten’, (Mattheüs 21:43).

‘Niemand, die zijn hand aan de ploeg slaat en ziet naar hetgeen achter is, is bekwaam tot het koninkrijk Gods’, (Lukas 9:62).

‘Uw koninkrijk kome en Uw wil geschiede, gelijk in de hemel, alzo ook op de aarde’, (Mattheüs 6:10).

Jezus, Johannes en de discipelen hebben gepredikt, *‘dat het koninkrijk Gods nabij was’*, (Mattheüs 3:2; 4:17; 10:7; Lukas 10:11; 16:16; en verder *‘het Evangelie des Koninkrijks’*, (Mattheüs 4:23; 9:35; 24:14; Lukas 8:1).

‘Indien Ik door de vinger Gods de demonen uitwerp, zo is dan het koninkrijk Gods tot u gekomen’, (Lukas 11:20), behalve in vele andere plaatsen waar het Koninkrijk Gods wordt genoemd.

Evenzo in deze plaatsen: *‘Indien gij Mijn stem zult gehoord hebben en Mijn verbond gehouden zult hebben, zo zult gij Mij een koninkrijk van priesters zijn’*, (Exodus 19:5,6).

‘Gij toren der kudde, gij helling der dochter Zions, tot u zal het vorige koninkrijk terugkeren, het koninkrijk der dochter van Jeruzalem’, (Micha 4:8).

‘Daarna zullen de heiligen het koninkrijk ontvangen en het koninkrijk bevestigen tot in de eeuwen der eeuwen’, (Daniël 7:18,22).

‘Het koninkrijk en de heerschappij en de majesteit der koninkrijken onder alle hemelen zal gegeven worden de volke der heiligen, welks koninkrijk een eeuwig koninkrijk zijn zal en alle heerschappijen zullen Hem vereren en gehoorzamen’, (Daniël 7:27).

‘De Zoon des Mensen werd gegeven het koninkrijk, dat niet vergaan zal en alle volken, natiën en tongen zullen Hem vereren’, (Daniël 7:14) en elders.

Dat met het Koninkrijk de Kerk wordt aangeduid, is omdat het koninkrijk van de Heer is in de hemel en op aarde en Zijn koninkrijk op aarde is de Kerk; vandaar ook wordt de Heer de Koning der koningen genoemd.

750. Totdat voleindigd zullen worden de woorden Gods, betekent totdat vervuld zijn alle dingen die over hen voorzegt zijn.

Met voleindigd worden wordt aangeduid vervuld worden; en met de woorden Gods worden aangeduid de dingen die in het Woord zijn voorzegt; en omdat voleindigd worden wordt gezegd, wordt aangeduid als alle dingen vervuld zullen zijn; dit wordt gezegd ten aanzien van de protestanten en daarover dat zij het koninkrijk aan het beest zullen geven, dat wil zeggen, dat zij het Woord zullen erkennen en de Kerk daarop zullen grondvesten, zoals eerder in nr. 749; maar zij erkennen weliswaar het Woord en zeggen dat de Kerk daarop is gegrondvest, maar toch grondvesten zij de leer van hun Kerk op het enige gezegde van Paulus dat *‘de mens wordt gerechtvaardigd door het geloof-alleen zonder de werken der wet’*, (Romeinen 3:28) maar dit is geheel en al vals verstaan, nr. 417.

Omdat hier wordt gezegd: totdat de woorden Gods voleindigd zullen worden, zal ook worden gezegd, wat er wordt aangeduid met de laatste woorden van de Heer tot de discipelen, namelijk deze: *‘Gaat, maakt alle natiën tot discipelen, lerende hen onderhouden alle dingen die Ik u bevolen heb; en zie, Ik ben met ulieden al de dagen, tot aan de voleinding der eeuw, amen’*, (Mattheüs 28:19,20); tot aan de voleinding der eeuw is tot aan het einde van de Kerk, nr. 658; en indien zij dan niet tot de Heer Zelf gaan en leven volgens Zijn geboden, dan worden zij door de Heer verlaten en wanneer zij door de Heer verlaten zijn, worden zij zoals de heidenen, die geen godsdienst hebben; en dan is de Heer alleen bij hen die uit Zijn Nieuwe

Kerk zullen zijn; dit wordt aangeduid met: totdat de woorden Gods voleindigd zullen worden en met de voleinding er eeuw.

751. En de vrouw die gij gezien hebt, is de grote stad, hebbende het koninkrijk over de koningen der aarde, betekent dat het rooms-katholieke godsdienstige ten aanzien van de leer in de christelijke wereld regeert en voor een zeker deel ook nog bij de hervormden, hoewel zij niet onder de pauselijke heerschappij zijn.

Dat al deze dingen met die woorden wordt aangeduid, is omdat zij het besluit nemen en vandaar niet slechts de zaken behelzen die over de rooms-katholieken zijn gezegd, maar ook die welke gezegd zijn over de Franse natie en over de protestanten, dus dat de vrouw, die de grote stad is, ook over dezen het koninklijk bewind heeft; maar hoe dit het geval is, zal worden gezegd: zij heeft niet het koninklijk bewind over de protestanten zoals zij dit heeft over hen die haar godsdienstige zijn toegedaan, maar voor zover zij haar leerstellige dingen voor een zeker deel hebben opgenomen; de leerstellingen die zij hebben opgenomen, zijn deze: Dat zij tot God de Vader en niet tot de Heer gaan; dat zij het Menselijke van de Heer niet als Goddelijk erkennen; dat Zijn lijden aan het kruis is de ontzondiging, de verzoening en de voldoening bij God de Vader; ten aanzien van de toerekening van de verdienste van de Heer; enige zaken ten aanzien van de doop, ten aanzien van de erfzonde, ten aanzien van de vrije keuze; en bij de Lutheranen, dat zij dicht naderen tot de transsubstantiatie.

Het zijn deze leerstellingen, overgebleven van het pauselijk katholicisme en daarmee voor een deel samenstemmend, waarom er gezegd wordt, dat de vrouw, die de grote stad is, het koninkrijk heeft over de koningen der aarde.

Met de vrouw wordt het rooms-katholieke godsdienstige aangeduid, zoals eerder; met de stad wordt de leer aangeduid, nrs. 194, 501, 502, 712; met het koninkrijk wordt de Kerk aangeduid, nr. 749; vandaar wordt met het koninkrijk hebben, de regering aangeduid; met de koningen der aarde worden de ware of de valse dingen van de Kerk aangeduid, nrs. 20, 483, 664, 704, 720, 737, 740; vandaar eveneens de leerstellige dingen; met de aarde de Kerk, nr. 285; hieruit blijkt, dat met deze dingen ‘de vrouw die gij gezien hebt, is de grote stad, hebbende het koninkrijk over de koningen der aarde’ wordt aangeduid dat het rooms-katholieke godsdienstige ten aanzien van de leer in de christelijke wereld regeert en voor een zeker deel ook bij de hervormden, hoewel zij niet onder de pauselijke heerschappij zijn.

* * * * *

752. Hieraan zal ik deze gedenkwaardigheid toevoegen:

Het werd gegeven om met paus Sixtus Quintus te spreken; hij ging uit van een zeker gezelschap in het westen aan de linkerzijde en zei tegen mij, dat hij was aangesteld als opperste bestuurder van een gezelschap, verzameld uit katholieken, die meer dan de overigen beschikken over oordeel en ijver; en de oorzaak dat hij hun opperste bestuurder was geworden, was, dat hij een half jaar voor zijn overlijden had geloofd dat het stedehouderschap een verzinsel was ter wille van de heerschappij, en dat de Heer de Heiland is, omdat Hij God is, Die alleen aanbeden en vereerd moet worden; verder nog dat de Gewijde Schrift Goddelijk is en dus heiliger dan de uitspraken van de pausen.

Hij zei dat hij in het geloof van die twee hoofdpunten van de godsdienst had volhard tot aan het einde van zijn leven; hij zei ook, dat hun heiligen niet wat ook zijn; hij was verwonderd, toen ik vertelde dat dit in een synode was vastgesteld en door een bul bevestigd, dat zij moesten worden aangeropen.

Hij zei verder, dat hij in een zodanig leven van werkzaamheid was als hij in de wereld was geweest en dat hij zich elke morgen negen of tien zaken voornam, die hij vóór de avond volbracht wilde hebben.

Ik vroeg vanwaar hij binnen zo'n gering aantal jaren, zo'n grote schat had verworven, die hij had weggelegd in het Castello del Angelo; hij antwoordde dat hij eigenhandig aan de oversten van de rijke kloosters had geschreven om naar goeddunken, van hun schatten zoveel te zenden als zij wilden, omdat het voor een heilig nut was; en dat zij, omdat ze hem vreesden, overvloedig hadden gezonden.

Toen ik zei dat die schat nog steeds bestond, zei hij: 'Tot welk nut nu?'

Onder het spreken met hem, vertelde ik dat de schat in Loretto, van zijn tijd aan, onmetelijk was vermeerderd en verrijkt; en dat de schatten in bepaalde kloosters, vooral in Spanje, het eveneens waren; maar heden ten dage niet in die mate als in de vorige eeuwen.

Ik voegde er aan toe, dat zij die schatten behoeden zonder enig tot nut strekkend doel, dan alleen om zich aan het bezit ervan te verlustigen.

Toen ik dit had meegedeeld, zei ik ook dat zij zo dus zijn zoals helse goden, die de ouden Pluto's noemden; toen ik de naam Pluto uitsprak, antwoordde hij: 'Zwijg, ik weet het!' Hij zei verder dat in het gezelschap waarover hij is aangesteld, geen anderen worden toegelaten dan zij die over oordeel beschikken en kunnen opnemen dat de Heer alleen de God van hemel en aarde is, en dat het Woord het Heilig Goddelijke is; en dat hij dagelijks, onder toezicht van de Heer, dat gezelschap vervolmaakt.

Hij zei dat hij met de zogenaamde heiligen had gesproken, maar dat zij verdwaasd worden wanneer zij horen en geloven dat zij heilig zijn; ook noemde hij de pausen en kardinalen stompzinnig, die zoals Christus aanbeden willen worden, hoewel niet in persoon en die het Woord niet erkennen als het Heilig Goddelijke Zelf, volgens welke alleen geleefd moet worden.

Hij wil dat ik zeg aan hen die heden ten dage leven, dat Christus de God van hemel en aarde is, en dat het Woord het Heilig Goddelijke is; en dat de Heilige Geest niet spreekt door de mond van iemand, maar wel de satan, die zoals God wil worden aanbeden; en dat zij die hieraan geen aandacht schenken, als stompzinnigen tot de hunnen heengaan, en na een tijd worden neergeworpen in de hel tot degenen die aan de fantasie lijden dat zij goden zijn en die geen ander leven hebben dan het leven van een wild beest.

Hierop zei ik: 'Deze dingen zijn wellicht te hard om ze neer te schrijven'.

Maar hij antwoordde: 'Schrijf en ik onderteken het, omdat het ware dingen zijn'.

Toen ging hij van mij heen tot zijn gezelschap en hij ondertekende een exemplaar, en zond het als bul door tot andere gezelschappen die dezelfde godsdienst waren toegedaan.

Einde hoofdstuk 17